

Lagrådsremiss

Vissa ändringar vad gäller automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 19 oktober 2016

Magdalena Andersson

Claes Lundgren
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Efter förslag i propositionen En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (prop. 2015/16:29) genomfördes det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 och rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i svensk lag. Lagstiftningen trädde i kraft den 1 januari 2016.

Efter att propositionen beslutades har diskussionerna inom OECD fortsatt när det gäller tolkning och tillämpning av den globala standarden. Diskussioner har även ägt rum mellan företag och myndigheter i Sverige samt mellan myndigheter i Sverige och myndigheter i andra länder. Därigenom har det framkommit vissa områden där det finns behov av justeringar i den svenska lagstiftningen. Denna lagrådsremiss innehåller förslag till de ändringar som behöver göras i den svenska lagstiftningen avseende den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Ändringar föreslås i skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2017.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	10
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	20
3	Ärendet och dess beredning	23
4	Bakgrund – Den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	23
5	Ändringar i den globala standarden	24
5.1	Precisering av identifikationsuppgifter i förordning	24
5.2	Kontrolluppgift vid försäljning och inlösen av tillgångar på depåkonton	28
5.2.1	Ersättning från försäljning eller inlösen som tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto	28
5.2.2	En värdepapperscentrals skyldighet att lämna uppgift om ersättning från försäljning och inlösen	29
5.3	Undantagna finansiella institut och konton	31
5.3.1	Undantag för vilande inlåningskonton med lägre saldon	31
5.3.2	Investeringsrådgivare och investeringsansvariga	33
5.4	Andel i gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal	33
5.5	Nya konton som får granskas som befintliga konton	35
5.6	Rapporteringskyldiga finansiella institut som är truster eller annars saknar skatterättslig hemvist	37
5.7	Några ändringar i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	39
5.8	Investeringsenhet i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion	40
5.9	En redaktionell ändring	41
6	Uppgifter om pensionsförhållanden	42
7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	43
7.1	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	43

7.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	45
7.3	Övriga förslag.....	46
8	Konsekvenser	47
8.1	Överväganden om alternativa lösningar	47
8.2	Ändringarna i SFL.....	48
8.3	Ändringarna i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	48
8.4	Uppgifter om pensionsförhållanden	50
8.5	Övriga förslag.....	50
9	Författningskommentar.....	51
9.1	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	51
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	53
9.3	Förslaget till lag om ändring av lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	57
Bilaga 1	Promemorians lagförslag.....	59
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna	78

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
2. lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
3. lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs¹ att 6 kap. 3 §, 22 a kap. 5 och 6 §§, 22 b kap. 5 och 6 §§, 41 kap. 4 § och 56 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

3 §²

En utländsk beskattningsbar person behöver inte utse ett ombud om Sverige har en särskild överenskommelse om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar och utbyte av information i skatteärenden med det land där den beskattningsbara personen har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller sitt fasta etableringsställe eller är bosatt eller stadigvarande vistas. En sådan överenskommelse ska ha en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i

1. kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92,

2. rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, samt

3. rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.

1. rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, samt

2. rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.

22 a kap.

5 §³

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

² Senaste lydelse 2013:369.

³ Senaste lydelse 2015:918. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,
 2. kontots identifikationsuppgifter,
 3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, omedelbart före kontots avslutande,
 4. det amerikanska skatte-registreringsnumret (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns, och
 5. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är
3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, omedelbart före kontots avslutande, och
 4. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om det amerikanska skatteregistreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum.

6 §⁴

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet:

1. sammanlagd ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut under året, och

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot under året.

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella

⁴ Senaste lydelse 2015:69.

institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

institutet är en värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument eller har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

22 b kap.

5 §⁵

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,

2. den eller de stater eller jurisdiktioner som den person som kontrolluppgiften lämnas för har hemvist i eller kan antas ha hemvist i på det sätt som avses i 4–8 kap. lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,

3. kontots identifikationsuppgifter,

4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats,

4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats, och

5. skatteregistreringsnummer (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns, och

6. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

5. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om skatteregistreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum och, om uppgiften finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser, personens födelseort.

⁵ Senaste lydelse 2015:918. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

6 §⁶

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton:

1. sammanlagd ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut under året, och

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut *till kontot* under året.

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar *på kontot* som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet *är en värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument eller* har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

41 kap.

4 §⁷

Ett beslut om revision ska innehålla

1. uppgift om syftet med revisionen,
2. uppgift om möjligheten att undanta uppgifter och handlingar från kontroll, och
3. förordnande av de tjänstemän som ska verkställa revisionen (*revisorer*).

Av uppgift som avses i första stycket 1 behöver det inte framgå vilken person eller rättshandling som kontrollen eller uppgifterna avser om

1. beslutet om revision gäller en sådan revision som avses i 2 § andra stycket eller 2 a § *andra* stycket, och

1. beslutet om revision gäller en sådan revision som avses i 2 § andra stycket eller 2 a § *tredje* stycket, och

2. det finns särskilda skäl för att inte nämna personen eller rättshandlingen.

⁶ Senaste lydelse 2015:918.

⁷ Senaste lydelse 2012:847.

56 kap.

8 §⁸

När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) beräknas med ledning av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan,

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) beräknas med ledning av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan *och uppgifter om pensionsförhållanden som lämnas av Pensionsmyndigheten,*

2. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats för huvudmännen inom Svenska kyrkan eller den kommun som avgiften ska betalas till, och

3. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats av trossamfundet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.

2. Bestämmelserna i 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket i den nya lydelsen tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2016.

3. Övriga bestämmelser i den nya lydelsen tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2017.

⁸ Senaste lydelse 2013:383.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 1 kap. 2 §, 2 kap. 1 och 22 §§, 3 kap. 1 och 2 §§, 5 kap. 5 §, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3, 5 och 6 §§, och 8 kap. 5 § ska ha följande lydelse,

dels att punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2016:67) om ändring i lagen ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 2 kap. 18 a, 21 a och 21 b §§ och 3 kap. 11 §, och närmast före 2 kap. 18 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

I lagen finns

– definitioner och förklaringar (2 kap., 3 kap. 3–10 §§ och 8 kap. 5 §),

– bestämmelser om undantagna finansiella institut och konton (3 kap. 1 och 2 §§),

– bestämmelser om granskning av befintliga finansiella konton som innehas av fysiska personer (4 kap.),

– bestämmelser om granskning av nya finansiella konton som innehas av fysiska personer (5 kap.),

– bestämmelser om granskning av befintliga finansiella konton som innehas av enheter (6 kap.),

– bestämmelser om granskning av nya finansiella konton som innehas av enheter (7 kap.), och

– övriga bestämmelser (8 kap.).

2 kap.

1 §

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns även definitioner och förklaringar i 3 och 8 kap.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

aktiv icke-finansiell enhet i 2–4 §§

andel i eget kapital i 22 §

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

2. är en investeringsenhet enligt 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska en investeringsenhets fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen.

21 a §

Vid tillämpning av 21 § första eller andra stycket ska en trust som är ett finansiellt institut anses vara ett svenskt finansiellt institut om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i Sverige. Detta gäller dock inte om

1. trusten har skatterättslig hemvist i en annan deltagande jurisdiktion och där rapporterar all information som krävs enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 och rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv 2014/107/EU, i en annan deltagande jurisdiktion till följd av att den har skatterättslig hemvist där, eller

2. förvaltaren av trusten är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och rapporterar all information som krävs enligt det avtal och det direktiv som avses i 1, i de lydelse som anges där, med avseende på samtliga trustens rapporteringspliktiga konton.

Vid tillämpning av 21 § första eller andra stycket ska ett annat finansiellt institut än en trust, om det inte har någon skatterättslig hemvist, anses vara ett svenskt finansiellt institut om det

1. är registrerat här,
2. har platsen för sin ledning här, eller
3. är föremål för finansiell tillsyn här.

21 b §

Oavsett vad som anges i 21 och 21 a §§ är ett annat finansiellt institut än en trust inte ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut om de finansiella kontona hos institutet finns i en annan deltagande jurisdiktion där det finansiella institutet är rapporteringsskyldigt.

22 §

I denna lag avses med

andel i eget kapital: när det är fråga om ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som är ett finansiellt institut, en andel i handelsbolagets eller den juridiska personens kapital eller i dess avkastning,

annan stat eller jurisdiktion: om något annat inte anges, en annan stat eller jurisdiktion än Sverige eller USA,

befintligt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare,

dotterföretag: dotterföretag i enlighet med det begreppets betydelse enligt aktiebolagslagen (2005:551),

enhet: en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse,

försäkringsavtal: ett annat avtal än ett livränteavtal, som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp vid ett eller flera tillfällen till följd av en specifik oviss händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskada,

försäkringsavtal med kontantvärde: ett försäkringsavtal som har ett kontantvärde och som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag,

högvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade balans eller värde uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015 eller vid utgången av ett senare kalenderår,

livränteavtal: ett avtal

1. enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis bestäms med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera personer, eller

2. som betraktas som livränteavtal i enlighet med den stats eller jurisdiktions lagstiftning, föreskrifter eller praxis där avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år,

lågvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade balans eller värde inte uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015,

nytt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 1 januari 2016 eller senare,

odokumenterat konto: ett konto som ska anses vara ett odokumenterat konto enligt 4 kap. 3 eller 11 §,

passiv icke-finansiell enhet: en enhet som

1. inte är ett finansiellt institut eller en aktiv icke-finansiell enhet, eller

2. är en investeringsenhet enligt 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion,

skatteregistreringsnummer: ett identifikationsnummer för skattebetalare eller en funktionell motsvarighet till det om ett sådant nummer saknas.

3 kap.

1 §

Följande enheter är, även om de är finansiella institut, undantagna från rapporteringskyldighet:

1. Sveriges riksbank,
2. svenska myndighetsenheter,
3. internationella organisationer i Sverige,
4. breda pensionsfonder,
5. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.,
6. kvalificerade utfärdare av kreditkort,
6. kvalificerade utfärdare av kreditkort, och
7. vinstandelsstiftelser,
7. vinstandelsstiftelser.
8. investeringsrådgivare, och
9. investeringsansvariga.

Enheter som avses i första stycket 1–3 ska dock inte vara undantagna från rapporteringskyldighet i den del deras verksamhet är sådan kommersiell verksamhet som normalt bedrivs av sådana finansiella institut som anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §.

2 §

Följande konton är undantagna från rapporteringsplikt:

1. pensionsförsäkring som uppfyller kraven i inkomstskattelagen (1999:1229) och som tecknas och förvaltas i Sverige,
2. pensionssparkonto som uppfyller kraven i inkomstskattelagen,
3. viss temporär dödsfallsförsäkring,
4. konto som innehas av dödsbo,
5. spärrat konto, och
5. spärrat konto,
6. kvalificerat kreditkortskonto.
6. kvalificerat kreditkortskonto, och
7. vilande konto.

11 §

Med vilande konto avses ett annat finansiellt konto än ett livförsäkringsavtal om

1. kontots årliga balans inte överstiger 1 000 US-dollar,

2. kontohavaren inte har initierat några transaktioner på kontot eller på något annat av sina konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet under de senaste tre åren, och

3. kontohavaren inte har kommunicerat med det rapporteringsskyldiga finansiella institutet angående kontot eller något annat av sina konton hos det institutet under de senaste sex åren.

5 kap.

5 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 4 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en fysisk person i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet även har ett eller flera befintliga konton.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 4 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en fysisk person i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om

1. kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet i Sverige även har ett eller flera befintliga konton,

2. det nya och de befintliga kontonas balanser eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.,

3. det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism avseende kontohavaren genom de åtgärder som vidtagits avseende kontohavaren med anledning av det eller de befintliga konton som avses i 1, och

4. öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya,

ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska uppfylla kraven enligt denna lag.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 4 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 4 kap. med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket.

6 kap.

3 §

För att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande om detta från kontohavaren. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas, om det utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren är

1. en aktiv icke-finansiell enhet, eller
2. ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som avses i 2 kap. 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen.

7 kap.

3 §

För att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande om detta från kontohavaren. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas, om det utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren är

1. en aktiv icke-finansiell enhet, eller
2. ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som avses i 2 kap. 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion anses vara ett

*finansiellt institut i den staten eller
jurisdiktionen.*

5 §

Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter det att granskningen enligt 1–4 §§ har genomförts får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande eller annan dokumentation med avseende på kontot är oriktig eller inte tillförlitlig, ska *enheten* på nytt genomföra granskningen enligt 1–4 §§. Om något annat inte anges i 2 kap. 20 § är kontot ett rapporteringspliktigt konto om det därefter fortfarande finns skäl att anta att intygande eller annan dokumentation är oriktig eller otillförlitlig.

Om informationen i första stycket avser information för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska den anses vara en sådan enhet, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte får ett intygande eller annan dokumentation som tyder på att så inte är fallet.

6 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 6 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en enhet i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet även har ett eller flera befintliga konton.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 6 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en enhet i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om

1. kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet *i Sverige* även har ett eller flera befintliga konton,
2. *det nya och de befintliga kontonas balanser eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.,*
3. *det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism avseende kontohavaren genom de åtgärder som vidtagits avseende kontohavaren med anledning av*

det eller de befintliga konton som avses i 1, och

4. öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska uppfylla kraven enligt denna lag.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 6 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 6 kap. 2–5 §§ med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket.

8 kap.

5 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som ett konto som inte är rapporteringspliktigt fram till dess att ett belopp ska betalas ut till *försäkringstagaren* eller förmånstagaren om andelen uppfyller samtliga följande krav:

1. Andelen är i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som är ställt till en arbetsgivare och täcker minst 25 *försäkringstagare som är anställda hos arbetsgivaren.*

2. De *anställda försäkringstagarna* har rätt att erhålla *kontantvärdet* som är kopplat till deras andel och att ange förmånstagare för den förmån som ska betalas ut vid den anställdes död.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som ett konto som inte är rapporteringspliktigt fram till dess att ett belopp ska betalas ut till *den anställde, innehavaren av försäkringsbevis* eller förmånstagaren om andelen uppfyller samtliga följande krav:

1. Andelen är i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som är ställt till en arbetsgivare *eller annan gruppföreträdare* och täcker minst 25 *anställda eller innehavare av försäkringsbevis.*

2. De *anställda eller innehavarna av försäkringsbevis* har rätt att erhålla *kontraktsvärdet* som är kopplat till deras andel och att ange förmånstagare för den förmån som ska betalas ut vid den anställdes *eller bevisinnehavarens* död.

3. Det sammanlagda belopp som ska betalas till den *anställda försäkringstagaren* eller förmånstagaren med anledning av andelen överstiger inte 1 000 000 US-dollar.

3. Det sammanlagda belopp som ska betalas till den *anställda, innehavaren av försäkringsbevis* eller förmånstagaren med anledning av andelen överstiger inte 1 000 000 US-dollar.

Vid tillämpning av första stycket avses med *gruppförsäkringsavtal med kontantvärde* ett försäkringsavtal med kontantvärde

1. som täcker fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp, och

2. avseende vilket det för varje medlem i gruppen eller kategori av medlemmar inom gruppen betalas en premie som fastställs utan hänsyn till medlemmarnas personliga hälsförhållanden annat än ålder, kön och rökvanor.

Vid tillämpning av första stycket avses med *grupplivränteavtal* ett livränteavtal i vilket rättighetsinnehavarna är fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp.

2. Bestämmelserna i 2 kap. 11 § *tredje* stycket tillämpas första gången i fråga om kalenderåret 2016.

2. Bestämmelserna i 2 kap. 11 § *fjärde* stycket tillämpas första gången i fråga om kalenderåret 2016.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.

2. Bestämmelserna i 1 kap. 2 §, 2 kap. 1, 18 a, 21 a, 21 b och 22 §§, 3 kap. 1, 2 och 11 §§, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3 och 5 §§ och 8 kap. 5 § i den nya lydelsen tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2016.

3. Övriga bestämmelser i den nya lydelsen tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2017.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Häri genom föreskrivs¹ att 3–5 §§ lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Skatteverket ska underrätta en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i den andra staten eller jurisdiktionen eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter.

Föreslagen lydelse

3 §

Om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i en annan stat eller jurisdiktion eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014.

4 §

Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt

Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014 underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett svenskt rapporteringsskyldigt

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelseerna.

finansiellt institut eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelseerna.

5 §

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i dess lydelse den 9 december 2014 och upplysningar som avses i det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i dess lydelse den

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i dess lydelse den

9 december 2014, gäller, *utöver vad som sägs i första stycket, även* 20-23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

9 december 2014, gäller 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.

3 Ärendet och dess beredning

Sveriges regering undertecknade den 29 oktober 2014 ett multilateralt avtal om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, MCAA. En engelsk och en fransk språkversion av avtalet undertecknades. Avtalet genomfördes i svensk lag enligt förslag i propositionen En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (prop. 2015/16:29). Avtalet innebär att de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard, CRS) ska genomföras och tillämpas i Sverige. Vid Ekofin-rådets möte den 9 december 2014 antogs ändringar i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 2). DAC 2 innebär att CRS tas in i direktivet. Såväl DAC 2 som MCAA och CRS inklusive en svensk översättning finns som bilagor till prop. 2015/16:29.

Inom Finansdepartementet har promemorian Vissa ändringar vad gäller automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton tagits fram med förslag till författningsändringar som behöver göras vad gäller automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. Remissvaren finns tillgängliga i ärendet (Fi2016/02342/S3).

4 Bakgrund – Den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, MCAA, innebär att OECD:s standard för sådant informationsutbyte ska genomföras och tillämpas i Sverige. Avtalet hade den 19 augusti 2016 undertecknats av 84 stater och jurisdiktioner. Vissa av dessa, bl.a. Sverige och nästan alla EU:s övriga medlemsstater, åtar sig att ha genomfört avtalet till den 1 januari 2016 och att påbörja utbytet under 2017. Andra åtar sig att ha genomfört avtalet till den 1 januari 2017 och att påbörja utbytet under 2018. Vid Ekofin-rådets möte den 9 december 2014 antogs rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, DAC 2. Direktivet innebär att OECD:s globala standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton tas in i EU-rätten.

OECD:s globala standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton består av två delar. Den ena delen är modeller för avtal om att genomföra och tillämpa de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard, CRS) och den andra delen är CRS. Till CRS finns även en kommentar som innehåller vägledning för tolkning och tillämpning. På OECD:s webbplats för automatiskt informationsutbyte (www.oecd.org/tax/automatic-exchange) publiceras

det även löpande Frågor & Svar till ytterligare vägledning för tolkning och tillämpning av CRS och dess kommentar. Svaren på frågorna är resultatet av diskussioner mellan de stater och jurisdiktioner som deltar i OECD:s arbete. Hela den globala standarden, inklusive kommentarer, finns att tillgå på OECD:s webbportal för automatiskt informationsutbyte.

MCAA och DAC 2 genomfördes i svensk lagstiftning enligt förslag i prop. 2015/16:29 En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Lagstiftningen trädde i kraft den 1 januari 2016. Den största delen av bestämmelserna togs in i den nya lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, i den nya lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i det nya 22 b kap. i skatteförfarandelagen (2011:1244).

5 Ändringar i den globala standarden

Sedan prop. 2015/16:29 beslutades den 8 oktober 2015 har diskussionerna inom OECD när det gäller tolkning och tillämpning av de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard, CRS) fortsatt och på vissa områden har det lett till att ytterligare Frågor & Svar har publicerats på OECD:s webbportal för automatiskt informationsutbyte. Diskussioner har även ägt rum mellan företag och myndigheter i Sverige samt mellan myndigheter i Sverige och myndigheter i andra länder, inte minst mellan de nordiska länderna. Allt detta har resulterat i att det kunnat identifieras vissa områden där det finns behov av justeringar i den svenska lagstiftningen avseende den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. I vissa delar finns motsvarande behov också i den svenska lagstiftningen avseende avtalet mellan Sverige och Amerikas förenta stater för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA (FATCA-avtalet). Förslag till dessa justeringar finns i följande avsnitt. Förslag ges också till några ändringar som inte har någon direkt koppling till det automatiska utbytet om finansiella konton.

5.1 Precisering av identifikationsuppgifter i förordning

Regeringens förslag: Bestämmelserna i skatteförfarandelagen om att uppgift ska lämnas om utländskt skatteregistreringsnummer ska lyftas ut ur lagtexten.

Regeringens bedömning: Bestämmelserna bör i stället tas in i skatteförfarandeförordningen.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: När det gäller mer allmänna synpunkter på samtliga förslag i promemorian har *Kammarrätten i Stockholm*,

Justitiekanslern, Ekobrottsmyndigheten, Datainspektionen, Pensionsmyndigheten, Kammarkollegiet, Fondbolagens förening och Tjänstepensionsförbundet inga synpunkter på eller någonting att invända mot förslagen. *Skatteverket* tillstyrker förslagen men anser att vissa bestämmelser bör träda i kraft tidigare än som föreslås samt att allmänmotivering och författningskommentar bör utvecklas ytterligare. *Skatteverket* påtalar även ett fortsatt behov av översyn av reglerna för uppgiftslämnande och innehållande av skatt, dels när det gäller vilket värde som ska rapporteras avseende ett livränteavtal och den närmare innebörden av begreppet kontantvärde, dels mer allmänt när det gäller uppgiftslämnande och innehållande av skatt enligt bl.a. skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, och skatteförfarandeförordningen (2011:1261), förkortad SFF. *Juridiska fakulteten vid Uppsala universitet* har generellt inga invändningar mot förslagen men anser att det vore önskvärt att frågan om vilket rättskällevärde OECD-materialet har lyfts fram i det fortsatta lagstiftningsarbetet. *Finansbolagens Förening* anför att mindre institut inte ska behöva lägga ned resurser i högre grad än nödvändigt. *Näringslivets regelnämnd* finner att det i det aktuella ärendet, i den mån det finns alternativ, bör väljas de lösningar som medför minst administrativ börda och som samtidigt innebär att Sverige kan anses leva upp till sina internationella åtaganden. *Euroclear Sweden AB* och *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets regelnämnd* och *Svenskt Näringsliv*, tillstyrker förslagen till övervägande del men motsätter sig viss befintlig och utökad uppgiftsskyldighet. *Sveriges advokatsamfund* konstaterar att nuvarande förslag inte på något sätt innebär förbättringar i fråga om lagstiftningens förutsägbarhet, tydlighet eller överskådlighet och inte heller i fråga om de integritets-, sekretess- och dataskyddsfrågor som samfundet tidigare uppmärksammat. *Finansinspektionen* efterfrågar ett specifikt förtydligande.

När det gäller det specifika förslag som behandlas i detta avsnitt anför *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets regelnämnd*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, att uppgifter om utländsk födelseort, skatteregistreringsnummer och födelsedatum är högst integritetskänsliga och att det, med hänvisning till 8 kap. 2 § regeringformen, är rimligt att inkrävande av denna känsliga information sker med stöd av lag och inte förordning. *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets regelnämnd*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, anför även att det är viktigt att det i den fortsatta processen klargörs hur det garanteras att bestämmelserna i 33 § personuppgiftslagen (1998:204), om förbud mot överföring av personuppgifter till tredje land, beaktas. *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets regelnämnd*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, anför vidare att det på ett tydligare sätt bör redovisas om och hur de riktlinjer som ”Article 29 Data Protection Working Party” tagit fram har beaktats i det aktuella lagstiftningsärendet.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Informationsutbytet mellan skattemyndigheter i olika länder är omfattande, särskilt mellan skattemyndigheterna i EU, och ökar successivt. Under senare år har alltmer fokus riktats mot automatiskt informationsutbyte. Automatiskt informationsutbyte innebär att myndigheterna årligen översänder

information till varandra om inkomster och tillgångar som personer med hemvist i de andra länderna har haft under året. För att uppgifterna ska vara till nytta i den mottagande staten måste myndigheterna där kunna identifiera den person som uppgifterna avser. En persons namn och adress har visat sig ofta vara otillräckliga för att kunna identifiera en specifik person. Det är därför viktigt att få uppgift om personens skatteregistreringsnummer i det egna landet. Om utbytet av upplysningar i praktiken ska kunna leda till att skatteflykt och skatteundandragande förhindras är det viktigt att uppgifterna kan användas i de länder som tar emot dem. Detta är i sin tur även viktigt för att Sverige ska kunna ställa motsvarande krav på uppgifter som Skatteverket tar emot genom utbyte av upplysningar. Förekomsten av skatteregistreringsnummer inom ramen för utbytet av upplysningar torde även förbättra rättsäkerheten för enskilda eftersom risken minskar för att fel person antas vara den som upplysningarna avser.

Av 24 kap. 4 § första stycket 1 SFL följer att alla kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den kontrolluppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. Vilka de nödvändiga identifikationsuppgifterna är anges närmare i 5 kap. SFF.

I 22 a kap. 5 § SFL anges det att en av de uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga konton är amerikanskt skatteregistreringsnummer (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns. Vidare anges att om amerikanskt skatteregistreringsnummer saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum. I lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet, förkortad IDKL, finns bestämmelser om när och hur amerikanskt skatteregistreringsnummer ska inhämtas. För nya konton (konton som öppnas den 1 juli 2014 eller senare) ska amerikanskt skatteregistreringsnummer som huvudregel inhämtas i ett intygande när det har klarlagts att kontot är ett rapporteringspliktigt konto. I övergångsbestämmelserna till IDKL anges att rapporteringsskyldiga finansiella institut senast den 31 december 2017 ska ha inhämtat amerikanskt skatteregistreringsnummer för specificerade amerikanska personer när det gäller befintliga konton (konton som har öppnats före den 1 juli 2014). Det är alltså IDKL som reglerar hur den kontrolluppgiftsskyldige ska gå till väga för att inhämta skatteregistreringsnummer och när det ska göras. När den kontrolluppgiftsskyldige har inhämtat skatteregistreringsnummer i enlighet med bestämmelserna i IDKL finns det hos den kontrolluppgiftsskyldige och måste då ingå i de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften. Det innebär alltså t.ex. att det inte finns något undantag från skyldigheten att inkludera skatteregistreringsnummer i kontrolluppgiften för befintliga konton efter att detta måste ha inhämtats av alla rapporteringsskyldiga finansiella institut senast den 31 december 2017. Skatteregistreringsnummer är en identifikationsuppgift för den som kontrolluppgiften lämnas för och i 24 kap. 4 § 1 SFL anges redan att alla kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. Vilka dessa nödvändiga identifikationsuppgifter är anges sedan i 5 kap. SFF. För att 22 a kap. SFL ska överensstämma med denna systematik i SFL och SFF

finner regeringen att bestämmelserna om att en kontrolluppgift enligt 22 a kap. SFL ska innehålla uppgift om amerikanskt skatteregistreringsnummer ska lyftas ut ur lagtexten och i stället tas in i förordningsform.

22 b kap. SFL förhåller sig på motsvarande sätt till lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, förkortad IDKAL. Regeringen finner att även bestämmelserna i 22 b kap. 5 § SFL om att uppgifter ska lämnas om skatteregistreringsnummer (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för samt att, om skatteregistreringsnummer saknas för en fysisk person, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum och födelseort (om den uppgiften finns i det finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser), ska lyftas ut ur lagtexten och i stället tas in i förordningsform.

När det gäller det som *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets regelnämnd*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, anför om att det är fråga om känsliga uppgifter och att det är rimligt att inkrävande av dessa sker med stöd av lag, konstaterar regeringen att identifikationsuppgifter, eftersom det är fråga om uppgifter för att identifiera en specifik person, till sin natur är personliga. Eftersom det i 24 kap. 4 § 1 SFL anges att kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter kommer sådana även fortsättningsvis att inhämtas med stöd av lag. De bestämmelser som finns i förordningsform preciserar endast vilka specifika identifikationsuppgifter som ska lämnas i vilka kontrolluppgifter. Detta är den rådande systematiken för identifikationsuppgifter i SFL och SFF. Det saknas enligt regeringens mening skäl att frånga denna systematik när det gäller kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. SFL.

När det gäller det som Svenska Bankföreningen, med instämmande av Näringslivets regelnämnd, Svensk Försäkring och Svenskt Näringsliv, anför avseende förbud mot överföring av personuppgifter till tredjeland, hänvisar regeringen till den redogörelse om detta som lämnas i avsnitt 5.3 i prop. 2015/16:29. När det sedan gäller det som Svenska Bankföreningen, med instämmande av Näringslivets regelnämnd, Svensk Försäkring och Svenskt Näringsliv, anför om riktlinjerna från ”Article 29 Data Protection Working Party”, vill regeringen hänvisa till både vad som anges om behandling av personuppgifter i avsnitten 5, 5.1, 5.2 och 5.3 i prop. 2015/16:29 samt vad som anges om sekretess och skydd för uppgifter i avsnitt 6.2.3 i samma proposition. Vidare kan det erinras om att det i avsnitt 7.1 d i det multilaterala avtalet om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, MCAA, anges att en behörig myndighet, i förekommande fall, ska underrätta koordineringsorganets sekretariat om skyddsmekanismer för skydd av personuppgifter.

Med avseende på det som *Sveriges advokatsamfund* anför hänvisar regeringen till det som anföras i avsnitt 5 i prop. 2015/16:29 till svar på Sveriges advokatsamfunds remissynpunkter i det lagstiftningsärendet.

Juridiska fakulteten vid Uppsala universitet anför att det vore önskvärt att frågan lyfts fram om vilket rättskällevärde OECD-materialet har vid tolkning och tillämpning av den interna svenska lagstiftningen. Med anledning av det vill regeringen framhålla följande. Det framgår tydligt av allmänmotiveringen i prop. 2015/16:29 att syftet med den föreslagna

lagstiftningen är att genomföra den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Den globala standarden består i första hand av modeller för avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och CRS samt kommentarer till modellavtalen och CRS. Dessa finns tillgängliga på OECD:s webbplats. Detta syfte återspeglas även i denna lagrådsremiss. I författningskommentarerna klargörs genomgående vilken eller vilka bestämmelser i den globala standarden som en viss paragraf i den svenska lagstiftningen syftar till att genomföra, eller om motsvarande bestämmelse saknas i den globala standarden. I författningskommentarerna hänvisas också till kommentaren till CRS. Den globala standarden är ett internationellt regelverk som är tänkt att tolkas och tillämpas enhetligt i samtliga stater och jurisdiktioner som har anslutit sig. Av denna anledning tas frågor om tolkning och tillämpning av den globala standarden upp för gemensam diskussion inom OECD. Diskussionerna mynnar sedan ut i Frågor och Svar som också publiceras på OECD:s webbplats. Det torde stå klart att lagstiftningen, där något annat inte anges, syftar till att återspegla innebörden av den globala standarden.

Med avseende på det som *Skatteverket* anför vad gäller behovet av fortsatt översyn av reglerna, konstaterar regeringen i detta sammanhang endast att det gäller frågor som ligger utanför ramen för detta lagstiftningsärende.

5.2 Kontrolluppgift vid försäljning och inlösen av tillgångar på depåkonton

5.2.1 Ersättning från försäljning eller inlösen som tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto

Regeringens förslag: Det ska tydliggöras (i skatteförfarandelagen) att kontrolluppgift om ett rapporteringspliktigt depåkonto ska innehålla uppgift om ersättning från försäljning och inlösen av tillgångar på kontot även om ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: I 22 b kap. 6 § SFL anges vilka uppgifter som ska lämnas i en kontrolluppgift om ett depåkonto som är rapporteringspliktigt enligt bestämmelserna i IDKAL. I första stycket 1 anges att uppgift ska lämnas om sammanlagd ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut under året. Det avgörande för om uppgift ska lämnas om sådan avkastning är alltså om det är fråga om avkastning på tillgångar på det rapporteringspliktiga kontot, inte om avkastningen har tillgodoräknats eller betalats ut till det rapporteringspliktiga kontot. Eftersom ränta och utdelning m.m. oftast torde betalas ut i form av

kontanta medel, bör det vara vanligt att de inte betalas ut till det aktuella depåkontot utan till ett inlåningskonto som innehas av samma kontohavare. När det gäller ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på depåkonton som är rapporteringspliktiga har lagtexten i första stycket 2 dock fått en utformning som i detta avseende skiljer sig något från första stycket 1. I första stycket 2 anges att uppgift ska lämnas om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som (efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter) har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot under året. I det fallet synes det alltså vara avgörande om ersättningen tillgodoräknats eller betalats ut till just det aktuella depåkontot. Bestämmelsen är utformad i enlighet med punkterna 5 b i avsnitten I.A i CRS och bilaga I till DAC. Inte heller i detta fall torde det dock vara ovanligt att kontant ersättning tillgodoräknas eller betalas ut till ett separat inlåningskonto som innehas av samma kontohavare.

22 b kap. SFL infördes enligt förslag i prop. 2015/16:29 En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Propositionen beslutades den 8 oktober 2015 och överlämnades till riksdagen den 13 oktober.

Vid ett möte den 15–16 oktober 2015 i OECD:s arbetsgrupp Working Party no. 10 diskuterades hur punkten 5 b i avsnitt I.A i CRS ska tolkas. Diskussionerna mynnade ut i att en Fråga & Svar (FAQ) angående denna tolkning publicerades på OECD:s webbplats i november samma år. I den aktuella Frågan & Svaret anges att på samma sätt som när det gäller avkastning enligt punkten 5 a i avsnitt I.A, ska uppgift om ersättning från försäljning och inlösen enligt punkten 5 b i avsnitt I.A lämnas både i det fall då ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut till det rapporteringspliktiga depåkontot och i det fall då ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut med avseende på tillgångar på det rapporteringspliktiga depåkontot (dvs. i det senare fallet även om ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto).

22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL bör därför ändras så att det tydliggörs att kontrolluppgift om ett rapporteringspliktigt depåkonto ska innehålla uppgift om ersättning från försäljning och inlösen av tillgångar på kontot även om ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto. Detta kan lämpligen göras genom att 22 b kap. 6 § första stycket 2 i detta avseende utformas på samma sätt som 22 b kap. 6 § första stycket 1 SFL.

För att upprätthålla likformighet mellan 22 a kap. och 22 b kap. SFL bör motsvarande ändring även göras i 22 a kap. 6 § första stycket 2 SFL.

5.2.2 En värdepapperscentralas skyldighet att lämna uppgift om ersättning från försäljning och inlösen

Regeringens förslag: Det ska tydligt framgå av skatteförfarandelagen att en värdepapperscentral som är rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska lämna uppgifter om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Euroclear Sweden AB* tillstyrker förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Av 22 a kap. 6 § andra stycket respektive 22 b kap. 6 § andra stycket SFL framgår att uppgift om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen ska lämnas bara om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

När det gäller ett konto som har lagts upp av ett kontoförande institut hos en svensk värdepapperscentral ska kontot anses finnas hos värdepapperscentralen om det kontoförande institutet inte är förvaltare av de finansiella instrument som kontot omfattar (jfr prop. 2015/16:29 s. 171). Det innebär bl.a. att det är den svenska värdepapperscentralen som är rapporteringsskyldigt finansiellt institut när det gäller ett konto som har lagts upp av ett kontoförande institut hos den svenska värdepapperscentralen, om inte det kontoförande institutet är registrerat som förvaltare av de finansiella instrument som kontot omfattar (jfr prop. 2015/16:29 s. 177).

I de fallen är en värdepapperscentral det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som ska lämna kontrolluppgifter enligt 22 a kap. 6 § respektive 22 b kap. 6 § SFL. Det har dock framkommit att det råder delade meningar om huruvida en värdepapperscentral är skyldig att lämna uppgifter om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar enligt 22 a kap. 6 § första stycket 2 respektive 22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL. Om så är fallet eller inte beror på om den svenska värdepapperscentralen kan anses vara en form av företrädare för kontohavaren på det sätt som anges i 22 a kap. 6 § andra stycket respektive 22 b kap. 6 § andra stycket SFL.

Att en värdepapperscentral är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i det fall som anges ovan beror på den särskilda funktion som just en värdepapperscentral fyller. Den fråga som nu uppkommit har därför inte förutsetts i CRS eller dess kommentar.

Om en värdepapperscentral är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet lämnas uppgifter enligt 22 a kap. 6 § respektive 22 b kap. 6 § SFL om det rapporteringspliktiga kontot endast av värdepapperscentralen, eftersom det inte finns något annat rapporteringsskyldigt finansiellt institut för samma konto som kan lämna kompletterande uppgifter. Det är därför olyckligt om det finns oklarheter kring frågan om värdepapperscentralen ska lämna uppgifter enligt 22 a kap. 6 § första stycket 2 respektive 22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL.

Mot denna bakgrund bör 22 a kap. 6 § andra stycket respektive 22 b kap. 6 § andra stycket SFL ändras så att det tydligt framgår att en värdepapperscentral som är rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska lämna uppgifter om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen enligt 22 a kap. 6 § första stycket 2 respektive 22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL.

5.3 Undantagna finansiella institut och konton

5.3.1 Undantag för vilande inlåningskonton med lägre saldon

Regeringens förslag: Vilande konton vars årliga balans inte uppgår till mer än 1 000 US-dollar ska undantas från rapporteringsplikt. Undantaget ska omfatta samtliga typer av finansiella konton utom livränteavtal.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Enligt promemorians förslag omfattar undantaget för vilande konton endast inlåningskonton.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets regelnämnd*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, välkomnar förslaget. De anför emellertid att undantaget för vilande konton bör gälla för samtliga typer av finansiella konton, utom eventuellt för vissa livförsäkringskontrakt. Vidare anför de att det med hjälp av exempel bör förtydligas när ett konto uppfyller kraven för att vara ett vilande konto. Även *Finansbolagens Förening* välkomnar förslaget men föreslår att beloppsgränsen sätts till ett högre belopp än 1 000 US-dollar, exempelvis 5 000 US-dollar, eftersom en högre gräns ökar den praktiska nyttan med undantaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt punkterna 17 g i avsnitten VIII.C i CRS och bilaga I till DAC kan vilket finansiellt konto som helst undantas från rapporteringsplikt under förutsättning att 1) det finns en låg risk för att kontot används för skatteundandragande, 2) kontot har huvudsakligen liknande egenskaper som något av de konton som anges i punkterna 17 a–f i avsnitten VIII.C i CRS, 3) kontot är undantaget från rapporteringsplikt enligt nationella bestämmelser och 4) kontots status som icke rapporteringspliktigt inte strider mot syftena med CRS.

I punkten 103 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS anges, som exempel på konton som kan undantas från rapporteringsplikt enligt punkten 17 g i avsnitten VIII.C i CRS, inlåningskonton som är vilande och vars årliga balans inte överstiger 1 000 US-dollar. Med anledning av att sådana konton måste uppfylla andra övergripande krav som tillförsäkrar att det finns en låg risk för att kontona används för skatteundandragande, får de undantas från rapporteringsplikt i nationell lagstiftning under den period då kontot är vilande.

I punkten 9 i kommentaren till avsnitt III i CRS anges att ett konto är vilande om 1) kontohavaren inte har initierat några transaktioner på kontot eller något annat av sina konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet under de senaste tre åren och 2) kontohavaren inte har kommunicerat med det rapporteringsskyldiga finansiella institutet angående kontot eller något annat av sina konton hos det institutet under de senaste sex åren.

Något undantag för vilande konton vars årliga balans inte uppgår till mer än 1 000 US-dollar togs inte in i IDKAL när den lagen infördes. Skälet för detta var att det då inte hade framkommit att ett sådant undantag skulle innebära någon väsentlig minskning av den administrativa bördan för finansiella institut i Sverige. Det har nu

emellertid framhållits av svenska finansiella institut att ett sådant undantag skulle vara av stort värde för att minska den administrativa bördan. Med hänsyn till att risken för att ett vilande konto vars årliga balans inte uppgår till mer än 1 000 US-dollar används för skatteundandragande får anses vara låg och att det skulle minska den administrativa bördan för de finansiella instituten, bör dessa konton undantas från rapporteringsplikt. Det framgår av punkten 9 i kommentaren till avsnitt III i CRS att definitionen av vilande konto omfattar samtliga typer av finansiella konton som inte är livränteavtal. Eftersom de konton som anges i punkten 103 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS endast är exempel på konton som kan undantas och med anledning av det som *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets regelnämnd*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, anför finner regeringen att undantaget bör omfatta samtliga typer av finansiella konton utom livränteavtal. När det gäller det som Svenska Bankföreningen, med instämmande av Näringslivets regelnämnd, Svensk Försäkring och Svenskt Näringsliv, anför om behovet av exempel på när ett konto ska anses vilande, konstaterar regeringen att det inte finns någon detaljerad vägledning i detta avseende i kommentaren till CRS. Eftersom det här är fråga om ett internationellt regelverk som är tänkt att tillämpas enhetligt i många stater och jurisdiktioner är det, enligt regeringens mening, inte lämpligt att ensidigt för svenska förhållanden fastställa den närmare innebörden av begreppet vilande konto. Detta talar emot att, med avseende på den svenska lagstiftningen, ensidigt ange konkreta exempel på enskilda fall då ett konto ska anses vilande.

När det gäller det som *Finansbolagens Förening* anför om att beloppsgränsen bör sättas högre, konstaterar regeringen att beloppsgränsen på 1 000 US-dollar för vilande konton som nämns i punkten 103 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS i och för sig anges som ett exempel. Frågan om vilket utrymme det finns för enskilda stater och jurisdiktioner att sätta en högre beloppsgräns än så har emellertid diskuterats inom OECD. Beloppsgränsen på 1 000 US-dollar är inte en absolut maxgräns. Gränsen skulle kunna sättas något högre, men tanken har inte varit att gränsen ska kunna sättas högre än ungefär 1 000 US-dollar. Det kan t.ex. vara motiverat att gränsen sätts något högre om den uttrycks i lokal valuta i stället för i US-dollar och beloppet avrundas något i den lokala valutan. Vidare kan ett belopp som uttrycks i lokal valuta bli något högre räknat i US-dollar till följd av förändringar i valutakurserna. Något större utrymme i övrigt att sätta en högre beloppsgräns torde inte finnas om det inte är väl motiverat. Möjligheten till undantag för vilande konton finns för att minska den administrativa bördan för de finansiella instituten. Ju högre beloppsgränsen är desto mindre blir naturligtvis den administrativa bördan. Detta måste dock vägas mot riskerna för att ett konto används för skattefusk och skatteundandragande. Mot denna bakgrund finner regeringen inte att det är motiverat att sätta den svenska beloppsgränsen högre än till 1 000 US-dollar.

Något utrymme för att ta in ett motsvarande undantag i IDKL ges inte i FATCA-avtalet och behovet av ett sådant undantag i IDKL torde vara mindre, eftersom de flesta befintliga konton med balanser eller värden som uppgår till 50 000 US-dollar eller mindre ändå är undantagna.

5.3.2 Investeringsrådgivare och investeringsansvariga

Regeringens förslag: Undantagen för investeringsrådgivare och investeringsansvariga från rapporteringsskyldighet ska tas bort.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: I 3 kap. 1 § första stycket 8 och 9 IDKAL föreskrivs att investeringsrådgivare och investeringsansvariga är undantagna från rapporteringsskyldighet. I FATCA-avtalet finns uttryckliga undantag för investeringsrådgivare och investeringsansvariga. Undantag för sådana togs därför in i 3 kap. 2 § 9 och 10 i IDKL. Motsvarande undantag föreskrivs emellertid inte i CRS. I CRS undantas sådana i stället genom att det föreskrivs att en andel i eget kapital eller skulder inte ska anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den erbjuder investeringsrådgivning till kunder och agerar för kundens räkning eller hanterar portföljer för kunder och agerar på kundens vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut (se 2 kap. 11 § andra stycket IDKAL).

Undantagen i 3 kap. IDKAL för investeringsrådgivare och investeringsansvariga från rapporteringsskyldighet bör därför strykas. Med anledning av vad som föreskrivs 2 kap. 11 § andra stycket IDKAL torde detta dock inte få några större konsekvenser i praktiken. En skyldighet som tillkommer för investeringsansvariga och investeringsrådgivare som är finansiella institut är anmälnings-skyldigheten enligt 8 kap. 2 § IDKAL när de inte längre som sådana är undantagna finansiella institut.

5.4 Andel i gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal

Regeringens förslag: Det ska tydliggöras att bestämmelserna om andel i gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller grupplivränteavtal är tillämplig i fråga om anställda eller innehavare av försäkringsbevis.

Det ska även klargöras att bestämmelserna inte bara är tillämpliga när avtalet är ställt till en arbetsgivare utan även när det är ställt till en annan gruppföreträdare.

Slutligen ska en rättelse göras i den aktuella paragrafen.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: I 8 kap. 5 § IDKAL finns en särskild bestämmelse som avser andelar i gruppförsäkringsavtal med kontantvärde och grupplivränteavtal. Där föreskrivs att ett rapporterings-skyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett gruppliv-

ränteavtal som ett konto som inte är rapporteringspliktigt fram till dess att ett belopp ska betalas ut till försäkringstagaren eller förmånstagaren om andelen uppfyller vissa villkor. De villkor som ställs upp är bl.a. att det är fråga om ett avtal som täcker minst 25 försäkringstagare som är anställda hos arbetsgivaren, att de anställda försäkringstagarna har rätt att erhålla kontantvärdet och att ange förmånstagare vid den anställdes dödsfall samt att det sammanlagda belopp som ska betalas till den anställda försäkringstagaren eller förmånstagaren inte överstiger ett visst belopp. Som framgår av författningskommentaren till paragrafen togs den in för att genomföra andra–fjärde styckena i punkten B i avsnitt VII i bilaga I till DAC och med anledning av kommentaren till punkten B i avsnitt VII i CRS. Där framgår emellertid att det inte måste vara fråga om ”försäkringstagare som är anställda” eller ”anställda försäkringstagare”, utan att det är fråga om ”anställda eller försäkringstagare”. Detta bör klargöras även i lagtexten.

Därutöver bör begreppet försäkringstagare i paragrafen ersättas med begreppet innehavare av försäkringsbevis. I den svenska språkversionen av DAC används begreppet försäkringstagare. I den engelska språkversionen används dock uttrycket ”certificate holder”. Bestämmelsen i DAC har tagits in för att genomföra den delen av kommentaren till CRS i EU-lagstiftningen. De enda officiella språkversionerna av CRS och dess kommentar är den engelska och den franska. Dessa språkversioner måste därför tillmätas den avgörande betydelsen för tolkningen även av den svenska språkversionen av direktivet i de delar som inte syftar till någonting annat än att genomföra CRS. I CRS och DAC i övrigt har det svenska begreppet försäkringstagare använts för att beskriva det engelska uttrycket ”owner of insurance”. Här används dock ett annat engelskt uttryck, vilket torde visa att det inte är försäkringstagare som åsyftas. Ett lämpligare begrepp att använda i lagtexten för att återspegla det som åsyftas i DAC och CRS bör därför vara ”innehavare av försäkringsbevis”.

Av 8 kap. 5 § andra stycket 1 och tredje stycket IDKAL framgår att begreppen ”gruppförsäkringsavtal med kontantvärde” och ”grupplivränteavtal” innefattar sådana där fysiska personer är anslutna inte endast genom en arbetsgivare utan även där fysiska personer är anslutna genom en branschorganisation, fackförening eller annan grupp eller förening. För att paragrafen ska kunna tillämpas även i de sistnämnda fallen bör det klargöras i 8 kap. 5 § första stycket 1 IDKAL att paragrafen inte bara är tillämplig när avtalet är ställt till en arbetsgivare utan även när det är ställt till en annan gruppföreträdare (dvs. en branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp).

I 8 kap. 5 § första stycket 2 IDKAL anges som en förutsättning för att paragrafen ska vara tillämplig bl.a. är att de anställda försäkringstagarna (se dock föreslagna ändringar ovan) har rätt att erhålla kontantvärdet som är kopplat till deras andel. 8 kap. 5 § första stycket 2 motsvarar andra stycket ii i avsnitt VII.B i bilaga I till DAC och dess motsvarighet i kommentaren till avsnitt VII.B i CRS. Där används emellertid begreppet ”kontraktsvärde” och inte begreppet ”kontantvärde”. Eftersom begreppet ”kontantvärde”, liksom i IDKAL, är definierat i bilaga I till DAC och i CRS men inte används i detta sammanhang kan den slutsatsen dras att det som avses inte är ”kontantvärde”. Eftersom 8 kap. 5 § inte syftar till

något annat än att genomföra nämnda bestämmelser i bilaga I till DAC och kommentaren till CRS, bör begreppet ”kontantvärde” ersättas med begreppet ”kontraktvärde” i 8 kap. 5 § första stycket 2 IDKAL.

5.5 Nya konton som får granskas som befintliga konton

Regeringens förslag: Av bestämmelserna om när ett nytt konto får granskas som ett befintligt konto ska det tydligt framgå

– att det med närstående enhet i detta sammanhang endast avses enheter i samma jurisdiktion som det rapporteringspliktiga finansiella institutet,

– att en förutsättning för att det nya kontot ska få granskas som om det vore ett befintligt konto är att det nya och de befintliga kontonas balanser eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.,

– att en förutsättning för att det nya kontot ska få granskas som om det vore ett befintligt konto är att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism avseende kontohavaren genom att förlita sig på sådana åtgärder som vidtagits avseende kontohavaren med anledning av det sedan tidigare befintliga kontot, och

– att en förutsättning för att det nya kontot ska få granskas som om det vore ett befintligt konto är att öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än för att uppfylla kraven i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorians förslag är formulerat på ett sätt som gör det mindre tydligt att åtgärder för kundkännedom enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism vidtas för kunden, i detta fall kontohavaren, och inte för enskilda konton.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* anser att det tydligare ska framgå att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, ska ha uppfyllt kraven på erforderlig kundkännedom för kontohavaren och inte för ett särskilt konto.

Skälen för regeringens förslag: 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL har näst intill identiska lydelse och utformades i enlighet med 5 kap. 6 § respektive 7 kap. 6 § IDKL. Utgångspunkten när IDKAL infördes var att den, för att underlätta tillämpningen och för att begränsa den administrativa bördan, skulle bli så enhetlig som möjligt med IDKL. Avvikelse gjordes endast i de fall då det var nödvändigt till följd av att CRS och DAC skiljer sig från FATCA-avtalet i vissa delar. 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL reglerar under vilka förutsättningar ett nytt konto får behandlas som ett befintligt konto vid granskningen enligt 4–8 kap. IDKAL.

Av punkten 9 b i avsnitt VIII.C i bilaga I till DAC och punkten 82 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS framgår att ett konto, oavsett när det öppnades får anses vara ett befintligt konto om 1) kontohavaren även innehar ett befintligt konto hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet (eller hos en enhet som är närstående till det rapporteringsskyldiga finansiella institutet och finns i samma jurisdiktion), 2) det rapporteringsskyldiga finansiella institutet (och eventuell närstående enhet i samma jurisdiktion) behandlar båda kontona och andra befintliga konton som ett enda konto med avseende på om det finns skäl att anta att intyganden eller annan dokumentation är felaktig eller otillförlitlig och med avseende på beräkning av gränsvärden, 3) det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt regelverket för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism avseende kontot genom att förlita sig på sådana åtgärder som vidtagits avseende det befintliga kontot och 4) öppnandet av kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än för att uppfylla kraven i CRS eller DAC.

Av 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL framgår det att en förutsättning för att ett nytt konto ska få granskas som ett befintligt konto är att kontohavaren även innehar ett befintligt konto hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en enhet som är närstående till det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Det är dock inte lika tydligt att det med närstående enhet här endast avses enheter i samma jurisdiktion som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Bestämmelserna bör därför ändras så att detta framgår av lagtexten.

Att kontona ska behandlas som ett enda konto med avseende på om det finns skäl att anta att intyganden eller annan dokumentation är felaktig eller otillförlitlig och med avseende på beräkning av gränsvärden följer av att det i 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § anges att samtliga konton ska anses vara rapporteringspliktiga om ett av kontona är rapporteringspliktigt samt att det i 2 § förordningen (2015:921) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, anges att samtliga konton som en person innehar hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till det rapporteringsskyldiga finansiella institutet närstående enhet ska räknas samman. Det bör dock tydliggöras i IDKAL att en förutsättning för att ett nytt konto ska få granskas som om det vore ett befintligt konto är att det nya och de befintliga kontonas balanser eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.

I tredje styckena i 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL anges att intygande och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till får användas vid granskning av samtliga konton. Det är emellertid inte tydligt att det är en förutsättning för att det nya kontot ska få granskas som om det vore ett befintligt konto att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism genom att förlita sig på sådana åtgärder som vidtagits avseende kontohavaren redan med anledning av det sedan tidigare befintliga kontot. Bestämmelserna bör därför ändras så att denna förutsättning klargörs i lagtexten. Med anledning av det som *Finansinspektionen* anför finner regeringen att det tydligare bör framgå av lagtexten att åtgärder för

kundkännedom enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism görs för kunden, i detta fall kontohavaren, och inte för enskilda konton.

Det framgår inte heller tydligt av 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL att en förutsättning för att det nya kontot ska få granskas som om det vore ett befintligt konto är att öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än för att uppfylla kraven i IDKAL. Bestämmelserna bör därför ändras så att denna förutsättning klargörs i lagtexten.

5.6 Rapporteringsskyldiga finansiella institut som är trustar eller annars saknar skatterättslig hemvist

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, om att en trust som är ett finansiellt institut är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i Sverige om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i Sverige. Detta ska dock inte gälla om trusten rapporterar all information som krävs enligt MCAA och DAC 2 i en annan deltagande jurisdiktion till följd av att den har skatterättslig hemvist där. Det ska inte heller gälla om förvaltaren av trusten är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och rapporterar all information som krävs enligt MCAA och DAC 2 med avseende på samtliga trustens rapporteringspliktiga konton.

I samma lag ska det även klargöras att finansiella institut som inte är trustar och inte har någon skatterättslig hemvist, ska anses vara rapporteringsskyldiga finansiella institut i Sverige om de är registrerade, har platsen för sin ledning eller är föremål för finansiell tillsyn här.

Vidare ska en bestämmelse tas in i samma lag, om att ett annat finansiellt institut än en trust inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut om de finansiella kontona hos institutet finns i en annan deltagande jurisdiktion där det finansiella institutet är rapporteringsskyldigt.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorian föreslås bestämmelserna i 2 kap. 21 a och 21 b §§ IDKAL i stället läggas till som fjärde–sjätte stycken i 2 kap. 21 §. 2 kap. 21 § sjätte stycket föreslås i promemorian formuleras på ett något annorlunda sätt.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anför att förhållandet mellan begreppen ”hemvist” och ”skatterättslig hemvist”, såsom de används i detta sammanhang, bör tydliggöras.

Skälen för regeringens förslag: I punkterna A.1 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC definieras begreppet rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut definieras

som ett finansiellt institut som har hemvist i en deltagande jurisdiktion, exklusive filialer i andra jurisdiktioner, och filialer belägna i en deltagande jurisdiktion till ett finansiellt institut som inte har hemvist i den deltagande jurisdiktionen, såvida de inte är undantagna från rapporteringsskyldighet. Definitionen har, med avseende på svenska rapporteringsskyldiga finansiella institut tagits in i 2 kap. 21 § IDKAL. Av punkten 4 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS framgår emellertid att en trust som är ett finansiellt institut ska anses vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i den jurisdiktionen. Detta gäller dock inte om trusten rapporterar all information som krävs enligt CRS i en annan deltagande jurisdiktion till följd av att den har skatterättslig hemvist där. Vidare följer det av punkterna 1 e i avsnitten VIII.B i CRS och bilaga I till DAC att en trust är undantagen från rapporteringsskyldighet om förvaltaren av trusten är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och rapporterar all information som krävs enligt avsnitt I i CRS med avseende på samtliga trustens rapporteringspliktiga konton. Mot denna bakgrund bör det klargöras i en ny paragraf, 2 kap. 21 a § IDKAL, att en trust som är ett finansiellt institut är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i Sverige om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i Sverige. Detta ska dock inte gälla om trusten rapporterar all information som krävs enligt MCAA och DAC 2 i en annan deltagande jurisdiktion till följd av att den har skatterättslig hemvist där. Det ska inte heller gälla om förvaltaren av trusten är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och rapporterar all information som krävs enligt MCAA och DAC 2 med avseende på samtliga trustens rapporteringspliktiga konton. Eftersom det, när det gäller de nämnda undantagen, här är fråga om att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut rapporterar information i enlighet med ett annat lands lagstiftning som genomför MCAA och DAC 2 kan hänvisningar inte göras till den svenska lagstiftningen. I stället hänvisas det därför i de föreslagna bestämmelserna till MCAA och DAC 2. Hänvisningen till direktivet är statisk, dvs. avser direktivet i en viss angiven lydelse. Denna hänvisningsteknik har valts eftersom ändringar i direktivet bör föranleda överväganden av lagstiftaren om lagtexten behöver ändras.

När det gäller finansiella institut som inte är trusters och inte har någon skatterättslig hemvist, ska de anses vara rapporteringsskyldiga finansiella institut i den deltagande jurisdiktion där de är registrerade, har platsen för sin ledning eller är föremål för finansiell tillsyn. Även detta framgår av punkten 4 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. I 2 kap. 21 a § IDKAL bör det därför även klargöras att andra finansiella institut än trusters som inte har någon skatterättslig hemvist, ska anses vara rapporteringsskyldiga finansiella institut i Sverige om de är registrerade, har platsen för sin ledning eller är föremål för finansiell tillsyn här.

I punkten 5 anges även att om ett finansiellt institut som inte är en trust är hemmahörande i två eller flera deltagande jurisdiktioner ska det uppfylla gransknings- och rapporteringskraven i den deltagande jurisdiktion där de finansiella kontona finns. En bestämmelse bör därför tas in i en ny paragraf, 2 kap. 21 b § IDKAL, om att ett annat finansiellt institut än en trust inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut om

de finansiella kontona hos institutet finns i en annan deltagande jurisdiktion där det finansiella institutet är rapporteringsskyldigt.

Med anledning av det som *Skatteverket* anför om förhållandet mellan begreppen ”hemvist” och ”skatterättslig hemvist” i detta sammanhang, kan följande sägas. 2 kap. 21 § och den föreslagna 2 kap. 21 a § IDKAL innehåller bestämmelser om vilka rapporteringsskyldiga finansiella institut som är rapporteringsskyldiga i Sverige (dvs. är rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt IDKAL). Som utgångspunkt ska finansiella institut som har skatterättslig hemvist i Sverige (svenska finansiella institut) anses vara hemmahörande i Sverige på ett sådant sätt att de är rapporteringsskyldiga här, om förutsättningarna för detta i övrigt är uppfyllda. Därutöver klargörs att ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige ska anses vara ett svenskt finansiellt institut och ett svenskt finansiellt instituts fasta driftställe i ett annat land inte ska anses vara ett svenskt finansiellt institut. De förtydliganden som nu föreslås tas in i en ny paragraf, 2 kap. 21 a § IDKAL, innebär att en trust, med vissa undantag, även om den inte har skatterättslig hemvist i Sverige är hemmahörande i Sverige på ett sådant sätt att den är rapporteringsskyldig här (dvs. ska anses vara ett svenskt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 § IDKAL) om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i Sverige. Vidare klargörs att ett annat finansiellt institut än en trust, om det inte har någon skatterättslig hemvist, ändå ska anses hemmahörande i Sverige på ett sådant sätt att det är rapporteringsskyldigt här (dvs. ska anses vara ett svenskt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 § IDKAL) om det är registrerat här, har platsen för sin ledning här eller är föremål för finansiell tillsyn här.

Det kan i detta sammanhang erinras om att ett finansiellt institut som uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut snarast men senast inom två månader ska anmäla detta till Skatteverket (8 kap. 2 § IDKAL).

5.7 Några ändringar i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Regeringens förslag: I lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska det klargöras att bestämmelserna som gäller hantering den situationen att felaktiga eller ofullständiga uppgifter lämnas av ett finansiellt institut och som tagits in för att genomföra MCAA inte ska tillämpas inom ramen för sådant utbyte som avses i DAC 2.

En ändring ska även göras i samma lag för att anges att det är olika regler som gäller för hur uppgifter som Skatteverket tar emot får användas beroende på om uppgifterna tas emot inom ramen för utbyte enligt MCAA eller inom ramen för utbyte enligt DAC 2.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar som avses i DAC 2 och i MCAA.

Samtliga EU:s medlemsstater har undertecknat MCAA. Det innebär att det skulle kunna uppstå en situation där EU:s medlemsstater ska utbyta uppgifter parallellt enligt både DAC 2 och MCAA samtidigt. MCAA ska emellertid endast tillämpas mellan länder vars behöriga myndigheter ömsesidigt underrättar varandra om att de vill utbyta uppgifter enligt avtalet. Båda dessa rättsakter syftar till att genomföra den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och skillnaderna mellan dem är små. Det skulle vara förenat med vissa administrativa svårigheter att parallellt tillämpa två olika rättsakter som syftar till att genomföra samma standard. Sverige avser därför inte att underrätta de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om att Sverige vill utbyta upplysningar med dem enligt MCAA. Det kan i detta sammanhang även nämnas att detta gäller även de tredjeländer som EU har ingått eller kommer att ingå avtal med om automatiskt informationsutbyte som motsvarar DAC 2. Därmed kommer utbytet mellan Sverige och övriga medlemsstater att ske endast med stöd av DAC och inte med stöd av MCAA.

I lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton finns några bestämmelser som har tagits in för att genomföra bestämmelser som finns endast i DAC 2 respektive endast i MCAA. 3 och 4 §§ har tagits in för att genomföra avsnitt 4 i MCAA. Några motsvarande bestämmelser finns inte i DAC 2. Det bör därför klargöras i lagen att dessa bestämmelser inte ska tillämpas inom ramen för sådant utbyte som avses i DAC 2 (dvs. i fråga om utbyte med andra medlemsstater i EU). 5 § första stycket har tagits in med anledning av bestämmelserna i avsnitt 5 i MCAA. Bestämmelser om användning av upplysningar som tas emot vid utbyte som avses i DAC 2 finns i stället i artikel 16 i DAC som har genomförts i svensk lag genom 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. En hänvisning till de bestämmelserna finns i 5 § andra stycket laget om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. 5 § i den sistnämnda lagen bör ändras så att det anges att endast första stycket ska tillämpas när det är fråga om sådant utbyte som avses i MCAA och att endast andra stycket ska tillämpas inom ramen för sådant utbyte som avses i DAC 2.

5.8 Investeringseenhet i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion

Regeringens förslag: I lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska det, vad gäller definitionen av passiv icke-finansiell enhet, förtydligas att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen när bedömningen görs om ett finansiellt institut är en

investeringsenhet i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Juridiska fakulteten vid Uppsala universitet* uppfattar att uttrycket ”enhet” kan avse en del av en juridisk person och menar att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet behöver utvecklas och diskuteras om en enhet som en verksamhetsgren inom ett företag kan ha ett fast driftställe i en annan stat.

Skälen för regeringens förslag: I punkterna A.2 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC definieras begreppet finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion. Ett sådant institut är ett finansiellt institut som har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion, men inte filialer till det finansiella institutet som är belägna utanför en sådan deltagande jurisdiktion. En filial till ett finansiellt institut som inte har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion om filialen är belägen i en sådan jurisdiktion.

Innebörden av begreppet har betydelse på det sättet att investeringsenheter som inte är sådana finansiella institut pekas ut i 2 kap. 20 och 22 §§, 6 kap. 3 § 2 och 7 kap. 3 § 2. I 2 kap. 20 § andra stycket klargörs att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion i detta sammanhang ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen. Denna omständighet, som framgår av nämnda definition i CRS och bilaga I till DAC, klargörs emellertid inte när det gäller 6 kap. 3 § 2, 7 kap. 3 § 2 eller definitionen av passiv icke-finansiell enhet i 2 kap. 22 § IDKAL. Bestämmelser som förtydligar att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen bör därför tas in även där. När det gäller definitionen av begreppet passiv icke-finansiell enhet innebär detta tillägg att definitionen behöver lyftas ut ur 2 kap. 22 § IDKAL. Definitionen föreslås i stället tas in i en ny paragraf, 2 kap. 18 a § IDKAL.

Med anledning av det som *Juridiska fakulteten vid Uppsala universitet* anför kan följande sägas. CRS innebär att ett finansiellt instituts fasta driftställe i ett annat land ska hanteras som ett självständigt finansiellt institut i det andra landet. Det avgörande är alltså om det finns ett fast driftställe i ett visst land eller inte. Eftersom det fasta driftstället ska behandlas som en självständig enhet torde det, i detta sammanhang, sakna större praktisk betydelse om det fasta driftstället ska anses höra till en verksamhetsgren inom ett företag eller till företaget som sådant.

5.9 En redaktionell ändring

Regeringens förslag: En redaktionell justering ska göras i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Av 7 kap. 5 § första stycket IDKAL framgår att om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter det att granskningen enligt 1–4 §§ har genomförts får tillgång till viss ytterligare information, ska enheten på nytt genomföra granskningen enligt 1–4 §§. Ordet ”enheten” syftar här på det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Att så är fallet framgår av sammanhanget och klargörs i författningskommentaren (se prop. 2015/16:29 s. 199 f.). Eftersom 7 kap. reglerar granskning av konton som innehas av enheter och det inte är en sådan enhet som åsyftas bör en redaktionell ändring göras i 7 kap. 5 § första stycket för att ytterligare klargöra att ordet ”enheten” syftar på det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Ordet ”enheten” bör i detta syfte ersättas med ordet ”institutet”.

6 Uppgifter om pensionsförhållanden

Regeringens förslag: Skatteverket ska beräkna egenavgifter enligt socialavgiftslagen med ledning av uppgifter om pensionsförhållanden som lämnas av Pensionsmyndigheten.

Pensionsmyndigheten ska, utan begäran, lämna sådana uppgifter till Skatteverket.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Skatteverket ska för varje beskattningsår besluta om slutlig skatt på grundval av uppgifter som har lämnats i en inkomstdeklaration, kontrolluppgifter och vad som i övrigt har kommit fram vid utredning och kontroll (56 kap. 2 § skatteförfarandelagen [2011:1244], SFL). I beslut om slutlig skatt ska Skatteverket bl.a. bestämma storleken på egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980), SAL (56 kap. 6 § 6 SFL).

Egenavgifterna är 19,32 procent av ett avgiftsunderlag och utgörs bl.a. av sjukförsäkringsavgift om 4,94 procent och ålderspensionsavgift om 10,21 procent (3 kap. 13 § SAL). Den som har haft hel allmän ålderspension enligt socialförsäkringsbalken hela beskattningsåret ska dock bara betala ålderspensionsavgiften. Detsamma gäller den som har haft hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt samma balk någon del av beskattningsåret (3 kap. 16 § SAL). Den som har karenstid i sjukpenningförsäkringen ska betala sjukförsäkringsavgift efter en procentsats som beräknas med hänsyn till hur karenstiden bedöms påverka försäkringens utgifter (3 kap. 17 § SAL).

För att Skatteverket ska kunna bestämma den korrekta storleken på egenavgifterna för en viss person måste verket alltså ha uppgift om huruvida han eller hon har haft allmän ålderspension, sjukersättning eller aktivitetsersättning under beskattningsåret. Skatteverket måste även ha uppgift om personens eventuella karenstid för sjukpenning. Dessa uppgifter framgår inte fullständigt av inkomstdeklarationen eller kontrolluppgifterna. Det krävs således att Skatteverket får tillgång till

dessa uppgifter på annat sätt. Därför föreskrivs det i 56 kap. 8 § 1 SFL att egenavgifter enligt socialavgiftslagen ska beräknas med ledning av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan. Enligt 19 kap. 4 § SFF ska Försäkringskassan lämna Skatteverket de uppgifter som verket behöver för att kunna bestämma storleken på egenavgifter enligt 3 kap. SAL. Sådana uppgifter ska Försäkringskassan, utan begäran, lämna till Skatteverket.

Fram till utgången av 2009 administrerade Försäkringskassan såväl den allmänna ålderspensionen som socialförsäkringsförmånerna sjukersättning, aktivitetsersättning och sjukpenning. Från och med den 1 januari 2010 är det i stället Pensionsmyndigheten som administrerar den allmänna ålderspensionen (prop. 2008/09:202). Det innebär att Försäkringskassan, när det gäller förhållanden från och med den 1 januari 2010, inte ensam kan förse Skatteverket med alla de uppgifter som verket behöver för att kunna bestämma den korrekta storleken på egenavgifterna. Skatteverket måste därmed, med stöd av 19 kap. 6 § SFF, begära att Pensionsmyndigheten lämnar uppgifter om pensionsförhållanden.

Det är angeläget att Skatteverket på ett resurseffektivt sätt fattar korrekta beslut. För att åstadkomma detta i fråga om egenavgifter enligt socialavgiftslagen föreslås att Skatteverket ska beräkna sådana avgifter med ledning av uppgifter om pensionsförhållanden som lämnas av Pensionsmyndigheten. Pensionsmyndigheten bör, i likhet med Försäkringskassan i fråga om försäkringsförhållanden, vara skyldig att lämna uppgifter om pensionsförhållanden utan begäran. Därmed återskapas den ordning som gällde för förhållanden till och med utgången av 2009.

Det bör framhållas att förslaget inte innebär något totalt sett ökat uppgiftslämnande i förhållande till nuvarande regelverk.

Bestämmelsen tas in i 56 kap. 8 § 1 SFL.

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

7.1 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Regeringens förslag: Ändringarna i skatteförfarandelagen ska träda i kraft den 1 april 2017.

Ändringarna i 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket skatteförfarandelagen ska tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Övriga ändringar i skatteförfarandelagen ska tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2017.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att ändringarna i dessa bestämmelser bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016. Detta eftersom förändringarna i huvudsak har karaktären av att vara förtydligande och förenklande och i sig inte innebär någon förändring i uppgiftslämnande och tillämpning. Skatteverket anser att en tidigare tillämpning bör underlätta införandet och tillämpningen för såväl Skatteverket som uppgiftslämnarna samt minimera risken för att tolkningar och tillämpningar behöver justeras på grund av ett förändrat regelverk som gäller för inkomster för kalenderår 2017.

Skälen för regeringens förslag: Ändringarna i skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, bör träda i kraft den 1 april 2017.

Bestämmelserna i 22 a kap. 5 § och 22 b kap. 5 § SFL om att kontrolluppgifter ska innehålla utländskt skatteregistreringsnummer eller vissa andra identifikationsuppgifter föreslås lyftas ut ur lagen och i stället tas in i förordning. Ändringarna i 22 a kap. 5 § och 22 b kap. 5 § SFL bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2017.

Ändringarna i 22 a kap. 6 § första stycket 2 och 22 b kap. 6 § första stycket 2 gäller vilken ersättning från försäljning eller inlösen som kontrolluppgifterna ska innehålla. Dessa ändringar bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2017. Med anledning av det som *Skatteverket* anför konstaterar regeringen följande. Även om kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. SFL för kalenderåret 2016 ska lämnas först den 15 maj 2017, ska de innehålla uppgifter om inkomster från och med den 1 januari 2016. Även om syftet från början har varit att innebörden av bestämmelserna ska vara den som nu förtydligas i lagtexten, vilket också klargjorts i en Fråga och Svar som publicerats på OECD:s webbplats, kan det inte uteslutas att vissa finansiella institut har tolkat bestämmelserna på ett annat sätt och därmed under den tidigare delen av 2016 har samlat uppgifter om de aktuella inkomsterna på ett annat sätt. Enligt regeringens mening är det därför rimligt att ändringarna tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2017.

Ändringarna i 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket innebär att det klargörs att uppgifter om sammanlagd ersättning från försäljning och inlösen ska lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som värdepapperscentral vid försäljningen eller inlösen. Detta är inte någon nyhet för dem som är berörda. Ändringen har snarast karaktären av ett lagtekniskt klargörande. Kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. SFL ska lämnas först den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser. Mot denna bakgrund bör ändringarna i 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Övriga ändringar i SFL bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2017.

7.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Regeringens förslag: Ändringarna i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska träda i kraft den 1 april 2017.

Ändringarna i 1 kap. 2 §, 2 kap. 1, 18 a, 21 a, 21 b och 22 §§, 3 kap. 1, 2 och 11 §§, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3 och 5 §§ och 8 kap. 5 § samma lag ska tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Övriga ändringar i samma lag ska tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2017.

Promemorians förslag: I promemorian föreslogs det att bestämmelserna i 2 kap. lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, IDKAL, som förtydligar vilka finansiella institut som är rapporteringsskyldiga ska tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2017.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Ändringarna i IDKAL bör träda i kraft den 1 april 2017.

IDKAL fyller den huvudsakliga funktionen att reglera vilka finansiella konton som ska anses vara rapporteringspliktiga på så sätt att kontrolluppgifter om dem ska lämnas enligt 22 b kap. SFL samt vilka finansiella institut som är kontrolluppgiftsskyldiga enligt samma kapitel. Kontrolluppgifter enligt 22 b kap. SFL ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser.

Ändringarna i 1 kap. 2 § och 2 kap. 1 § IDKAL är följdändringar till ändringarna i 2 kap. 18 a och 22 §§ samt 3 kap. 2 och 11 §§ IDKAL. Ändringarna som gäller ett undantag för vilande konton från rapporteringsplikt innebär att kontrolluppgifter om sådana konton inte behöver lämnas enligt 22 b kap. SFL. Eftersom det är fråga om att inskränka en skyldighet att lämna kontrolluppgift torde det inte finnas något hinder mot att denna ändring tillämpas redan gällande uppgifter som avser kalenderåret 2016. Ändringarna i 1 kap. 2 §, 2 kap. 1 § samt 3 kap. 2 och 11 §§ IDKAL avseende undantaget för vilande konton bör därför tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Ändringen i 3 kap. 1 § IDKAL innebär att undantagen för investeringsrådgivare och investeringsansvariga från rapporteringsskyldighet tas bort. Det medför teoretiskt att sådana nu åläggs rapporteringsskyldighet som de tidigare inte haft. Bestämmelserna i 2 kap. 11 § andra stycket innebär emellertid att investeringsrådgivare och investeringsansvariga (jfr definitionerna av dessa begrepp i 3 kap. 14 och 15 §§ lagen [2015:62] om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet) inte har några finansiella konton att rapportera. Det är således inte fråga om någon verklig tillkommande

rapporteringskyldighet. Ändringen bör därför tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Den nya 2 kap. 18 a § och ändringen i 2 kap. 22 § IDKAL innebär att definitionen av begreppet passiv icke-finansiell enhet lyfts ut ur 22 § och flyttas till en egen paragraf. Därutöver görs ett tillägg som förtydligar att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen. Motsvarande förtydligande görs även i 6 kap. 3 § och 7 kap. 3 §. Detta torde dock inte vara någon nyhet för dem som är berörda. Att så är fallet framgår t.ex. av de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard, CRS). Ändringarna har snarast karaktären av ett lagtekniskt klagörande. Ändringarna 2 kap. 18 a och 22 §§, 6 kap. 3 § och 7 kap. 3 § bör därför tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016. Även den följdändring som görs i 2 kap. 1 § när det gäller hänvisningen till definitionen av begreppet passiv icke-finansiell enhet bör därför tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Bestämmelserna i de nya paragraferna 2 kap. 21 a och 21 b § IDKAL innebär endast vissa förtydliganden i lagtexten av vad som gäller sedan tidigare. Ändringarna bör därför tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Ändringen i 7 kap. 5 § IDKAL är endast av redaktionell art och kan tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Ändringen i 8 kap. 5 § innebär en uppmjukning av tillämpningen av förenklingsregeln när det gäller grupp-försäkringsavtal och grupplivränteavtal. Regeln syftar till att förenkla den administrativa hanteringen för de rapporteringskyldiga finansiella instituten och bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Övriga ändringar i IDKAL bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2017.

7.3 Övriga förslag

Regeringens förslag: Ändringarna i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska träda i kraft den 1 april 2017.

Ändring i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska träda i kraft den 1 april 2017.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Ändringarna i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton avser bestämmelser om Skatteverkets agerande efter att det första utbytet av upplysningar har skett under andra halvan av 2017. Ändringarna bör träda i kraft den 1 april 2017.

Ändring i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid

automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton är en rättelse av en hänvisning. Ändringen bör träda i kraft den 1 april 2017.

8 Konsekvenser

Regelrådet anför att beskrivningen av behov av speciella informationsinsatser är bristfällig. Regeringen utgår ifrån att Skatteverket kommer att vidta lämpliga informationsinsatser. Skatteverket tar i sitt remissyttrande upp kostnader för information på Skatteverkets webbplats, broschyrer och annan information.

Regelrådet anför även att redovisningen av förslagens påverkan på berörda företags kostnader är bristfällig. Regeringen konstaterar att de förslag som omfattas av denna lagrådsremiss i huvudsak utgör relativt små justeringar i den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysning om finansiella konton. Den globala standarden infördes i svensk rätt enligt förslag i prop. 2015/16:29. Regeringen konstaterade i nämnda proposition (se avsnitt 10.3) att det inte gick att uppskatta kostnaderna för företagen att anpassa sig till och tillämpa den nya globala standarden. Det är därför nu inte heller möjligt att uppskatta kostnaderna av dessa relativt små ändringar i samma regelverk.

Regelrådet anför vidare att beskrivningen av särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning är bristfällig. Regeringen konstaterar, som redan nämnts, att de förslag som omfattas av denna lagrådsremiss i huvudsak avser relativt små justeringar i syfte att tillförsäkra att den svenska lagstiftningen står i överensstämmelse med rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, DAC, och det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, MCAA. De bestämmelser i DAC och MCAA som är relevanta för de ändringar som nu föreslås ger inte något utrymme för särskilda hänsyn till små företag. Det finns enligt regeringens mening inget som tyder på att ökningar eller minskningar av den relativa administrativa bördan i förhållande till verksamhetens storlek till följd av förslagen kommer att skilja sig åt mellan de finansiella instituten på något markant sätt.

8.1 Överväganden om alternativa lösningar

Regelrådet finner att redovisningen av alternativa lösningar är bristfällig. Med anledning av det vill regeringen klargöra följande. Denna lagrådsremiss innehåller ett antal lagförslag som är rent redaktionella och snarast har karaktären av rättelser. Det gäller t.ex. rättelser av felaktiga hänvisningar. De förslag som i övrigt omfattas av denna lagrådsremiss syftar till att tillförsäkra att den svenska lagstiftningen lever upp till Sveriges åtaganden enligt DAC och det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, MCAA (se även avsnitt 5). Alternativet till att göra dessa ändringar är således att Sverige inte lever upp till sina

internationella åtaganden. Förslaget om att undanta vilande konton med låga värden som lämnas i avsnitt 5.3.1 är dock en sådan ändring som inte måste göras för att lagstiftningen ska leva upp till DAC och MCAA. Undantaget tas in för att minska den administrativa bördan för de finansiella instituten. Alternativet är således att inte ta in detta undantag och därmed låta den administrativa bördan förbli högre.

8.2 Ändringarna i SFL

Ändringarna i 22 a kap. 6 § första stycket 2 och 22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL innebär att uppgift om ersättning från försäljning eller inlösen ska lämnas i kontrolluppgiften även om ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto än det depåkonto där de finansiella tillgångarna finns. Det kan innebära att uppgift ska lämnas om fler ersättningar vilket medför en något ökad administrativ börda för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten. Finansiella institut med en mer omfattande verksamhet kan naturligtvis få en, i absoluta mått, större ökning av den administrativa bördan än finansiella institut med mindre omfattande verksamhet. Det finns enligt regeringens mening dock inget som tyder på att ökningen av den relativa administrativa bördan i förhållande till verksamhetens storlek kommer att skilja sig åt mellan de finansiella instituten på något markant sätt. Förslaget torde inte ha några konsekvenser för de offentliga finanserna, Skatteverket eller de allmänna domstolarna.

Ändringarna i 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket SFL innebär att det klargörs att uppgifter om sammanlagd ersättning från försäljning och inlösen ska lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som värdepapperscentral vid försäljningen eller inlösen. Ändringen har snarast karaktären av ett lagtekniskt klargörande och innebär ingen förändring i förhållande till vad som avsågs när bestämmelserna togs in genom prop. 2014/15:41 och prop. 2015/16:29. Förslaget har således inte några konsekvenser utöver vad som redogörs för i de propositionerna. Såvitt känt i nuläget är det endast Euroclear Sweden AB som direkt berörs av denna ändring. Ändringen kan dock även påverka vilka informationsuppgifter andra finansiella institut ska lämna till Euroclear Sweden AB (jfr 34 kap. 9 b och 9 d §§ SFL).

Förslagen bedöms inte påverka företagen i något annat avseende.

8.3 Ändringarna i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Att undantagen i 3 kap. 1 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, IDKAL, för investeringsrådgivare och investerings-

ansvariga från rapporteringsskyldighet tas bort innebär teoretiskt att sådana nu åläggs rapporteringsskyldighet som de tidigare inte hade. Bestämmelserna i 2 kap. 11 § andra stycket innebär emellertid att investeringsrådgivare och investeringsenheter inte har några finansiella konton att rapportera. De är således på sätt och vis fortfarande undantagna från rapporteringsskyldighet. Ändringen innebär dock att de i formell mening kan anses som rapporteringsskyldiga finansiella institut, vilket i så fall innebär att de blir skyldiga att anmäla det förhållandet till Skatteverket (se 8 kap. 2 § IDKAL). Ändringen torde inte innebära några större konsekvenser för enskilda eller Skatteverket.

Att vilande konton undantas från rapporteringsplikt i 3 kap. 2 § IDKAL innebär att sådana konton inte behöver rapporteras oavsett om de innehåser direkt eller indirekt av en person som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Det innebär i sin tur att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten inte behöver granska sådana konton i enlighet med bestämmelserna i 4–8 kap. IDKAL. Det torde vara ett relativt stort antal konton som därmed inte behöver granskas. Förslaget bör därför medföra en inte obetydlig minskning av den administrativa bördan för rapporteringsskyldiga finansiella institut. Finansiella institut med en mer omfattande verksamhet kan naturligtvis få en, i absoluta mått, större minskning av den administrativa bördan än finansiella institut med mindre omfattande verksamhet. Det finns enligt regeringens mening dock inget som tyder på att minskningen av den relativa administrativa bördan i förhållande till verksamhetens storlek kommer att skilja sig åt mellan de finansiella instituten på något markant sätt. En viss administrativ börda kan dock kvarstå eftersom det finansiella institutet måste pröva om kontot uppfyller kriterierna för att vara ett vilande konto. Eftersom antalet kontrolluppgifter som lämnas enligt 22 b kap. SFL minskar, kan förslaget även leda till en viss minskning av den administrativa bördan för Skatteverket.

Bestämmelserna i 2 kap. 21 a § kan innebära att något fler finansiella institut ska anses vara rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt den svenska lagstiftningen. Det innebär en ökad administrativ börda för dessa finansiella institut, såvida de inte redan är rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt lagstiftningen i någon annan deltagande jurisdiktion. Fler rapporteringsskyldiga finansiella institut kan även innebära en något ökad administration för Skatteverket.

8 kap. 5 § IDKAL innehåller bestämmelser som förenklar de rapporteringsskyldiga finansiella institutens hantering av andelar i gruppförsäkringsavtal med kontantvärde och i grupplivränteavtal. Bestämmelserna minskar därmed den administrativa bördan för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten. Förslaget till ändring i 8 kap. 5 § innebär att bestämmelsernas tillämpningsområde vidgas, vilket medför en viss minskning av den administrativa bördan för rapporteringsskyldiga finansiella institut. Finansiella institut med en mer omfattande verksamhet kan naturligtvis få en, i absoluta mått, större minskning av den administrativa bördan än finansiella institut med mindre omfattande verksamhet. Det finns enligt regeringens mening dock inget som tyder på att minskningen av den relativa administrativa bördan i förhållande till verksamhetens storlek kommer att skilja sig åt mellan de finansiella instituten på något markant sätt.

Ändringarna i 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL när det gäller förutsättningarna för att ett nytt konto ska få granskas som om det är ett befintligt konto innebär en skärpning av reglerna. Ändringarna kommer således att innebära att färre nya konton får granskas som om de är befintliga konton. Eftersom granskningen av nya konton innebär en större administration än granskningen av befintliga konton, kommer ändringen att innebära en viss ökad administrativ börda för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten. Finansiella institut med en mer omfattande verksamhet kan naturligtvis få en, i absoluta mått, större ökning av den administrativa bördan än finansiella institut med mindre omfattande verksamhet. Det finns enligt regeringens mening dock inget som tyder på att ökningen av den relativa administrativa bördan i förhållande till verksamhetens storlek kommer att skilja sig åt mellan de finansiella instituten på något markant sätt.

De nämnda förslagen bedöms inte ha några konsekvenser för enskilda, Skatteverket, de allmänna domstolarna eller de offentliga finanserna utöver vad som angetts ovan. Förslagen bedöms inte påverka företagen i något annat avseende.

Övriga ändringar i IDKAL bedöms inte ha några konsekvenser för enskilda, Skatteverket, de allmänna domstolarna eller de offentliga finanserna.

8.4 Uppgifter om pensionsförhållanden

Förslagen medför inte några offentligfinansiella effekter eller några effekter för företag och enskilda.

Förslaget om att Pensionsmyndigheten, utan begäran, ska lämna uppgifter om pensionsförhållanden till Skatteverket innebär inte något totalt sett ökat uppgiftslämnande i förhållande till nuvarande regelverk. Förslaget kommer således inte att medföra några merkostnader för Pensionsmyndigheten eller Skatteverket.

8.5 Övriga förslag

Ändringarna i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton påverkar endast Skatteverket. Förslagen innebär att det tydliggörs vad som åligger Skatteverket inom ramen för utbyte enligt MCAA respektive DAC. Ändringarna bör innebära en något förenklad hantering för Skatteverket.

Utöver vad som anförts ovan bedöms övriga förslag inte ha några konsekvenser för enskilda, Skatteverket, de allmänna domstolarna eller de offentliga finanserna.

Sammantaget bör förslagen i denna lagrådsremiss inte få några konsekvenser för Skatteverket.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

6 kap.

3 §

Paragrafen ändras på så sätt att *punkten 1* tas bort. De tidigare punkterna 2 och 3 i paragrafen blir då i stället punkterna 1 och 2. I den tidigare punkten 1 finns en hänvisning till kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/9. Tillämpningen av det kapitlet upphörde dock att gälla den 1 januari 2013. I stället ska motsvarande kapitel i rådets förordning (EU) nr 904/2010 tillämpas. En hänvisning till det sistnämnda direktivet finns redan i punkten 2 i paragrafen. Paragrafen rättas därför genom att punkten 1 tas bort.

22 a kap.

5 §

I paragrafen tas *första stycket 4* och *andra stycket* bort. Dessa bestämmelser reglerar att kontrolluppgiften ska innehålla uppgift om amerikanskt skatteregistreringsnummer (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för. Skatteregistreringsnummer är en identifikationsuppgift och i 24 kap. 4 § första stycket 1 finns en bestämmelse om att alla kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och för den som kontrolluppgiften lämnas för. Bestämmelsen i 24 kap. 4 § första stycket 1 är tillämplig även på kontrolluppgifter enligt 22 a kap. I 5 kap. skatteförfarandeförordningen (2011:1261) finns bestämmelserna om vilka identifikationsuppgifter som kontrolluppgifter ska innehålla. Genom att bestämmelserna om att kontrolluppgiften ska innehålla skatteregistreringsnummer lyfts ut ur paragrafen och flyttas till skatteförfarandeförordningen får bestämmelserna en systematik som bättre överensstämmer med den som gäller för övriga kontrolluppgifter.

6 §

I paragrafen ändras *första stycket 2* för att klargöra att uppgift om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot ska lämnas även om ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto än det aktuella depåkontot.

Paragrafens *andra stycke* ändras för att klargöra att uppgifter enligt första stycket 2 ska lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument vid försäljningen eller inlösen. Detta klargörande har även bäring på vilka informationsuppgifter som ska lämnas enligt 34 kap. 9 b §.

22 b kap.

5 §

I paragrafen tas *första stycket 5* och *andra stycket* bort. Dessa bestämmelser reglerar att kontrolluppgiften ska innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för. Skatteregistreringsnummer är en identifikationsuppgift och i 24 kap. 4 § första stycket 1 finns en bestämmelse om att alla kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och för den som kontrolluppgiften lämnas för. Bestämmelsen i 24 kap. 4 § första stycket 1 är tillämplig även på kontrolluppgifter enligt 22 b kap. I 5 kap. skatteförfarandeförordningen finns bestämmelserna om vilka identifikationsuppgifter som kontrolluppgifter ska innehålla. Genom att bestämmelserna om att kontrolluppgiften ska innehålla skatteregistreringsnummer lyfts ut ur paragrafen och flyttas till skatteförfarandeförordningen får bestämmelserna en systematik som bättre överensstämmer med den som gäller för övriga kontrolluppgifter.

6 §

I paragrafen ändras *första stycket 2* för att klargöra att uppgift om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot ska lämnas även om ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto än det aktuella depåkontot.

Paragrafens *andra stycke* ändras för att klargöra att uppgifter enligt första stycket 2 ska lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument vid försäljningen eller inlösen. Detta klargörande har även bäring på vilka informationsuppgifter som ska lämnas enligt 34 kap. 9 d §.

41 kap.

4 §

En ändring av redaktionell karaktär görs i *andra stycket 1*. Hänvisningen till 2 a § ska rätteligen vara till tredje stycket i nämnda paragraf (jfr hänvisningen till 2 § andra stycket).

56 kap.

8 §

Ändringen i *punkten 1* innebär att Skatteverket även ska beakta uppgifter om pensionsförhållanden som lämnas av Pensionsmyndigheten. Av 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980) följer att Skatteverket bl.a. måste ha uppgift om huruvida den som beslutet om slutlig skatt avser har haft hel allmän ålderspension under hela beskattningsåret. Det är dessa uppgifter som avses med ”pensionsförhållanden”.

Se vidare avsnitt 6.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *punkten 1* anges att lagen träder i kraft den 1 april 2017.

I *punkten 2* anges att lagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016 i fråga om 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket samt på uppgifter som avser kalenderåret 2017 i övrigt. Kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser (24 kap. 2 a §). Se även avsnitt 7.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

1 kap.

2 §

Paragrafen ändras med anledning av att en ny definition av begreppet vilande konto tas in i 3 kap. 11 §.

2 kap.

1 §

Paragrafen ändras med anledning av att en ny definition av begreppet vilande konto tas in i 3 kap. 11 §, att definitionen av begreppet passiv icke-finansiell enhet flyttas från 22 § till den nya 18 a § och att definitionen av rapporteringsskyldigt finansiellt institut utökas med en ny 21 a §.

18 a §

I paragrafen, som är ny, definieras begreppet passiv icke-finansiell enhet. Begreppet definierades tidigare i 2 kap. 22 § men flyttas nu till en egen paragraf med anledning av att det i andra stycket läggs till en bestämmelse om att en investeringsenhets fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen. Definitionen har tagits in för att genomföra punkten D.7 i bilaga I till EU-direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning, DAC, och punkten D.8 i de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard, CRS). Se även avsnitt 5.8 och kommentaren till CRS.

21 a §

I paragrafen, som är ny, tas bestämmelser in som för vissa fall närmare klargör när ett finansiellt institut ska anses vara svenskt och därmed rapporteringsskyldigt i Sverige enligt 21 §, om förutsättningarna för rapporteringsskyldighet i övrigt är uppfyllda.

I *första stycket* anges att ett finansiellt institut som är en trust, med två undantag, ska anses vara ett svenskt finansiellt institut om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i Sverige. Stycket tas in för att genomföra det som anges i fråga om truster i punkten 4 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Det undantag som anges i *första stycket 1* framgår

av punkten 4 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Det undantag som anges i *första stycket 2* tas in med anledning av att det i punkten 1 e i avsnitt VIII.B i CRS anges att sådana trustar är undantagna från rapporteringsskyldighet. Undantagen från när ett finansiellt institut som är en trust med en eller flera förvaltare i Sverige ska anses vara ett svenskt finansiellt institut, gäller när trusten eller förvaltaren av trusten rapporterar all information som krävs enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, MCAA, och direktiv 2014/107/EU om ändring i direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, DAC 2, i en annan deltagande jurisdiktion till följd av att den har skatterättslig hemvist där. Det är här direktivet 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning i dess lydelse enligt DAC 2 som avses. Det är alltså fråga om så kallad statisk hänvisning till direktivet (se avsnitt 5.6).

I *andra stycket* anges att ett annat finansiellt institut än en trust, om det inte har någon skatterättslig hemvist, ska anses vara ett svenskt finansiellt institut om det är registrerat, har platsen för sin ledning, eller är föremål för finansiell tillsyn här. Stycket tas in för att genomföra det som anges i punkten 4 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS i fråga om andra finansiella institut än trustar om de saknar skatterättslig hemvist. Där framgår bl.a. att det kan röra sig om finansiella institut som inte har någon skatterättslig hemvist till följd av att de är transparenta i skattehänseende eller till följd av att de är hemmahörande i en jurisdiktion som inte har något system för inkomstbeskattning. ”Plats för ledning” inkluderar plats för verklig ledning.

I 8 kap. 2 § anges att ett finansiellt institut som uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, snarast men senast inom två månader ska anmäla detta till Skatteverket.

Se även avsnitt 5.6 och kommentaren till CRS

21 b §

I paragrafen anges att ett annat finansiellt institut än en trust inte ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut om de finansiella kontona hos institutet finns i en annan deltagande jurisdiktion där det finansiella institutet är rapporteringsskyldigt. Detta gäller oavsett vad som anges i 21 och 21 a §§. Paragrafen har tagits in med anledning av att det i punkten 5 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS anges att om ett finansiellt institut (annat än en trust) är hemmahörande i två eller fler deltagande jurisdiktioner, ska det finansiella institutet följa rapporterings- och granskningskraven som finns i den deltagande jurisdiktion där institutet har kontona. punkten 5 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS syftar till att undvika dubbel granskning och rapportering i de fall då ett finansiellt institut är rapporteringsskyldigt i mer än en deltagande jurisdiktion samtidigt. Ett svenskt finansiellt institut behöver således inte tillämpa bestämmelserna om granskning i denna lag med avseende på konton hos institutet om institutet är rapporteringsskyldigt i en annan deltagande jurisdiktion och kontona finns i den andra deltagande jurisdiktionen. Det finansiella institutet kommer i stället att träffas av de bestämmelser om granskning och rapportering som gäller för kontot i

den andra deltagande jurisdiktionen. Detta gäller dock inte om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är en trust.

Se även avsnitt 5.6 och kommentaren till CRS.

22 §

I paragrafen lyfts definitionen av begreppet passiv icke-finansiell enhet ut. Den definitionen tas i stället in i en ny egen paragraf, 18 a §. Se vidare författningskommentaren till 18 a §.

3 kap.

1 §

Paragrafen ändras på så sätt att *första stycket 8 och 9* upphävs. Investeringsrådgivare och investeringsansvariga ska inte automatiskt vara undantagna från rapporteringsskyldighet. Av 2 kap. 11 § andra stycket framgår dock att en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet inte ska anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den erbjuder investeringsrådgivning till kunder och agerar för kundens räkning eller hanterar portföljer för kunder och agerar på kundens vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut. Det är således inte fråga om någon verklig tillkommande uppgiftsskyldighet. Definitioner av begreppen investeringsrådgivare och investeringsansvariga saknas i denna lag, men ledning för vad som avses kan hämtas i 3 kap. 14 och 15 §§ lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet. Se även avsnitt 5.3.2.

2 §

Paragrafen ändras på så sätt att ett undantag för vilande konton läggs till i en ny *punkt 7*. Undantaget grundar sig på punkten 9 i kommentaren till avsnitt III i CRS och punkten 103 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Se även avsnitt 5.3.1 och kommentaren till CRS.

11 §

I paragrafen, som är ny, tas det in en definition av begreppet vilande konto. Med vilande konto avses ett annat finansiellt konto än ett livförsäkringsavtal vars årliga balans inte överstiger 1 000 US-dollar om kontohavaren inte har initierat några transaktioner på kontot eller något annat konto hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet under de senaste tre åren och kontohavaren inte har kommunicerat med det rapporteringsskyldiga finansiella institutet angående kontot eller något annat av sina konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet under de senaste sex åren. Begreppet finansiellt konto definieras i 2 kap. 11 §. Begreppet livränteavtal definieras i 2 kap. 22 §. Se även avsnitt 5.3.1 och kommentaren till CRS.

5 kap.

5 §

Paragrafens *första stycke* ändras för att närmare återspegla avsnitt VIII.C i bilaga I till DAC och punkten 82 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Se vidare avsnitt 5.5 och kommentaren till CRS.

6 kap.

3 §

I paragrafen har ett nytt *andra stycke* lagts till med en bestämmelse om att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen. Bestämmelsen är utformad i överensstämmelse med 2 kap. 20 § tredje stycket. Se även avsnitt 5.8 och kommentaren till CRS.

7 kap.

3 §

I paragrafen har ett nytt *andra stycke* lagts till med en bestämmelse om att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen. Bestämmelsen är utformad i överensstämmelse med 2 kap. 20 § tredje stycket. Se även avsnitt 5.8 och kommentaren till CRS.

5 §

I paragrafens *första stycke* görs en språklig ändring som innebär att ordet ”enheten” byts ut mot ordet ”institutet”. Se även avsnitt 5.9.

6 §

Paragrafens *första stycke* ändras för att närmare återspegla avsnitt VIII.C i bilaga I till DAC och punkten 82 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Se vidare avsnitt 5.5 och kommentaren till CRS.

8 kap.

5 §

Paragrafens *första stycke* ändras för att klargöra att paragrafen är tillämplig inte bara när en andel i ett avtal innehas av anställda i egenskap av försäkringstagare utan även när andelen innehas av andra anställda eller av andra innehavare av försäkringsbevis. Vidare klargörs det att paragrafen är tillämplig inte bara när avtalet är ställt till en arbetsgivare utan även när avtalet är ställt till en annan gruppföreträdare. ”Annan gruppföreträdare” syftar på de situationer då det är fråga om fysiska personer som inte är anslutna genom en arbetsgivare utan i stället är anslutna genom en branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp (jfr andra stycket 1). Slutligen görs det en rättelse i första stycket 2 där begreppet ”kontantvärde” ersätts med begreppet ”kontraktvärde”. Paragrafen togs in för att genomföra andra–fjärde styckena i punkten B i avsnitt VII i bilaga I till DAC och med anledning av kommentaren till punkten B i avsnitt VII i CRS. Med innehavare av

försäkringsbevis avses det som i de engelska språkversionerna av DAC och kommentaren till CRS kallas ”certificate holder”. Se även avsnitt 5.4 och kommentaren till CRS.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *punkten 1* anges att lagen träder i kraft den 1 april 2017.

I *punkten 2* anges att lagen i fråga om 1 kap. 2 §, 2 kap. 1, 18 a och 22 §§, 3 kap. 1, 2 och 11 §§, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3 och 5 §§ samt 8 kap. 5 § tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016 och i övrigt på uppgifter som avser kalenderåret 2017. Kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser (24 kap. 2 a § SFL). Se även avsnitt 7.

9.3 Förslaget till lag om ändring av lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

3 §

Paragrafen ändras så att den är tillämplig endast inom ramen för det automatiska utbytet enligt MCAA och inte inom ramen för utbyte enligt DAC. Inom ramen för utbytet enligt DAC tillämpas samma förfaranden vid brister i uppgiftslämnande som gäller för övrigt informationsutbyte enligt det direktivet. Se även avsnitt 5.7.

4 §

Paragrafen ändras så att den är tillämplig endast inom ramen för det automatiska utbytet enligt MCAA och inte inom ramen för utbyte enligt DAC. Inom ramen för utbytet enligt DAC tillämpas samma förfaranden vid brister i uppgiftslämnande som gäller för övrigt informationsutbyte enligt det direktivet. Se även avsnitt 5.7.

5 §

Paragrafens *första stycke* ändras så att det endast är tillämpligt inom ramen för det automatiska utbytet enligt MCAA och inte inom ramen för utbytet enligt DAC. Vad som gäller i fråga om användning av upplysningar som tas emot inom ramen för utbytet enligt DAC anges i andra stycket.

Paragrafens *andra stycke* ändras för att klargöra att det endast är bestämmelserna i 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete i fråga om beskattning som gäller i fråga om användning av upplysningar som tas emot inom ramen för utbytet enligt DAC och inte samtidigt bestämmelserna i första stycket.

Ikraftträdande

Lagen träder i kraft den 1 april 2017. Bestämmelserna materiella innehåll innebär att det blir aktuellt för Skatteverket att tillämpa dem först efter att det första utbytet av upplysningar har ägt rum under senare delen av 2017.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 3 §, 22 a kap. 5 och 6 §§, 22 b kap. 5 och 6 §§, 41 kap. 4 § och 56 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

3 §¹

En utländsk beskattningsbar person behöver inte utse ett ombud om Sverige har en särskild överenskommelse om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar och utbyte av information i skatteärenden med det land där den beskattningsbara personen har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller sitt fasta etableringsställe eller är bosatt eller stadigvarande vistas. En sådan överenskommelse ska ha en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i

1. kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92,

2. rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, samt

3. rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.

1. rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, samt

2. rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder

22 a kap.

5 §²

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,

2. kontots identifikationsuppgifter,

3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot

3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot

¹ Senaste lydelse 2013:369.

² Senaste lydelse 2015:918.

har avslutats under året, omedelbart före kontots avslutande,

4. *det amerikanska skatte-registreringsnumret (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns, och*

5. när det gäller konton som innehåses av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om det amerikanska skatteregistreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum.

har avslutats under året, omedelbart före kontots avslutande, *och*

4. när det gäller konton som innehåses av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

6 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet:

1. sammanlagd ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut under året, och

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut *till kontot* under året.

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar *på kontot* som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet *är en värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument eller har agerat som förvaltare, mäklare,*

22 b kap.

5 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,
2. den eller de stater eller jurisdiktioner som den person som kontrolluppgiften lämnas för har hemvist i eller kan antas ha hemvist i på det sätt som avses i 4–8 kap. lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,

3. kontots identifikationsuppgifter,

4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats, och

5. skatteregistreringsnummer (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns, och

6. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om skatteregistreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum och, om uppgiften finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser, personens födelseort.

4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats, och

5. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

6 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton:

1. sammanlagd ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut under året, och

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut *till kontot* under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar *på kontot* som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet *är en värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument eller* har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

41 kap.

4 §³

Ett beslut om revision ska innehålla

1. uppgift om syftet med revisionen,
2. uppgift om möjligheten att undanta uppgifter och handlingar från kontroll, och
3. förordnande av de tjänstemän som ska verkställa revisionen (*revisorer*).

Av uppgift som avses i första stycket 1 behöver det inte framgå vilken person eller rättshandling som kontrollen eller uppgifterna avser om

1. beslutet om revision gäller en sådan revision som avses i 2 § andra stycket eller 2 a § *andra* stycket, och
1. beslutet om revision gäller en sådan revision som avses i 2 § andra stycket eller 2 a § *tredje* stycket, och

2. det finns särskilda skäl för att inte nämna personen eller rättshandlingen.

56 kap.

8 §⁴

När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) beräknas med ledning av uppgifter om
1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) beräknas med ledning av uppgifter om

³ Senaste lydelse 2012:847.

⁴ Senaste lydelse 2013:383.

försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan,

försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan *och uppgifter om pensionsförhållanden som lämnas av Pensionsmyndigheten,*

Bilaga 1

2. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats för huvudmännen inom Svenska kyrkan eller den kommun som avgiften ska betalas till, och

3. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats av trossamfundet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.

2. Lagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016 i fråga om 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket samt på uppgifter som avser kalenderåret 2017 i övrigt.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 1 kap. 2 §, 2 kap. 1, 21 och 22 §§, 3 kap. 1 och 2 §§, 5 kap. 5 §, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3, 5 och 6 §§ samt 8 kap. 5 § ska ha följande lydelse,

dels att det införs två nya paragrafer, 2 kap. 18 a § och 3 kap. 11 §, och en ny rubrik närmast före 2 kap. 18 a § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

I lagen finns

– definitioner och förklaringar (2 kap., 3 kap. 3–10 §§ och 8 kap. 5 §),

– bestämmelser om undantagna finansiella institut och konton (3 kap. 1 och 2 §§),

– bestämmelser om granskning av befintliga finansiella konton som innehas av fysiska personer (4 kap.),

– bestämmelser om granskning av nya finansiella konton som innehas av fysiska personer (5 kap.),

– bestämmelser om granskning av befintliga finansiella konton som innehas av enheter (6 kap.),

– bestämmelser om granskning av nya finansiella konton som innehas av enheter (7 kap.), och

– övriga bestämmelser (8 kap.).

2 kap.

1 §

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns även definitioner och förklaringar i 3 och 8 kap.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

aktiv icke-finansiell enhet i 2–4 §§

andel i eget kapital i 22 §

annan stat eller jurisdiktion i 22 §

befintligt konto i 22 §

bred pensionsfond i 3 kap. 5 §

depåkonto i 11 §

dotterföretag i 22 §

enhet i 22 §

etablerad värdepappersmarknad i 13 §

finansiell tillgång i 5 §

21 §

Med rapporteringskyldigt finansiellt institut avses ett svenskt finansiellt institut som inte är undantaget från rapporteringskyldighet enligt 3 kap.

Det är fondbolaget som förvaltar en värdepappersfond och förvaltaren av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som förvaltar en specialfond som är rapporteringskyldiga finansiella institut i stället för värdepappersfonden eller specialfonden, om det annars vid tillämpning av första stycket skulle ha varit värdepappersfonden eller specialfonden som är rapporteringskyldigt finansiellt institut. Vid tillämpning av 22 b kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska fondbolaget som förvaltar en värdepappersfond anses vara gäldenär eller garant för rapporteringspliktiga konton hos värdepappersfonden, och AIF-förvaltaren som förvaltar en specialfond anses vara gäldenär eller garant för rapporteringspliktiga konton hos specialfonden.

Vid tillämpning av första eller andra stycket ska ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige anses vara ett svenskt finansiellt institut. Ett svenskt finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska dock inte anses vara ett svenskt finansiellt institut.

Vid tillämpning av första eller andra stycket ska en trust som är ett finansiellt institut anses vara ett svenskt finansiellt institut om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i Sverige. Detta gäller dock inte om

1. trusten rapporterar all information som krävs enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 och rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i en annan deltagande jurisdiktion till följd av att den har skatterättslig hemvist där, eller

2. förvaltaren av trusten är ett rapporteringskyldigt finansiellt institut och rapporterar all information som krävs enligt det avtal och det direktiv som avses i 1 med avseende på samtliga trustens

rapporteringspliktiga konton.

Vid tillämpning av första eller andra stycket ska ett annat finansiellt institut än en trust, om det inte har någon skatterättslig hemvist, anses vara ett svenskt finansiellt institut om det

- 1. är registrerat här,*
- 2. har platsen för sin ledning här, eller*
- 3. är föremål för finansiell tillsyn här.*

Femte stycket gäller endast i den utsträckning kontona hos det finansiella institutet inte finns i en annan deltagande jurisdiktion där institutet också har hemvist.

22 §

I denna lag avses med

andel i eget kapital: när det är fråga om ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som är ett finansiellt institut, en andel i handelsbolagets eller den juridiska personens kapital eller i dess avkastning,

annan stat eller jurisdiktion: om något annat inte anges, en annan stat eller jurisdiktion än Sverige eller USA,

befintligt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare,

dotterföretag: dotterföretag i enlighet med det begreppets betydelse enligt aktiebolagslagen (2005:551),

enhet: en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse,

försäkringsavtal: ett annat avtal än ett livränteavtal, som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp vid ett eller flera tillfällen till följd av en specifik oviss händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskada,

försäkringsavtal med kontantvärde: ett försäkringsavtal som har ett kontantvärde och som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag,

högvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade balans eller värde uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015 eller vid utgången av ett senare kalenderår,

livränteavtal: ett avtal

1. enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis bestäms med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera personer, eller

2. som betraktas som livränteavtal i enlighet med den stats eller jurisdiktions lagstiftning, föreskrifter eller praxis där avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år,

lågvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade balans eller värde inte uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015,

nytt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 1 januari 2016 eller senare,

odokumenterat konto: ett konto som ska anses vara ett odokumenterat konto enligt 4 kap. 3 eller 11 §,

passiv icke-finansiell enhet: en enhet som

1. inte är ett finansiellt institut eller en aktiv icke-finansiell enhet, eller

2. är en investeringsenhet enligt 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion,

skatteregistreringsnummer: ett identifikationsnummer för skattebetalare eller en funktionell motsvarighet till det om ett sådant nummer saknas.

3 kap.

1 §

Följande enheter är, även om de är finansiella institut, undantagna från rapporteringskyldighet:

1. Sveriges riksbank,
2. svenska myndighetsenheter,
3. internationella organisationer i Sverige,
4. breda pensionsfonder,
5. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.,
6. kvalificerade utfärdare av kreditkort,
6. kvalificerade utfärdare av kreditkort, och
7. vinstandelsstiftelser,
7. vinstandelsstiftelser.
8. investeringsrådgivare, och
9. investeringsansvariga.

Enheter som avses i första stycket 1–3 ska dock inte vara undantagna från rapporteringskyldighet i den del deras verksamhet är sådan kommersiell verksamhet som normalt bedrivs av sådana finansiella institut som anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §.

2 §

Följande konton är undantagna från rapporteringsplikt:

1. pensionsförsäkring som uppfyller kraven i inkomstskattelagen (1999:1229) och som tecknas och förvaltas i Sverige,
2. pensionssparkonto som uppfyller kraven i inkomstskattelagen,
3. viss temporär dödsfallsförsäkring,
4. konto som innehas av dödsbo,
5. spärrat konto, och
5. spärrat konto,
6. kvalificerat kreditkortskonto.
6. kvalificerat kreditkortskonto, och
7. vilande konto.

11 §

Med vilande konto avses ett inlåningskonto om

1. kontots årliga balans inte överstiger 1 000 US-dollar,

2. kontohavaren inte har initierat några transaktioner på kontot eller på något annat av sina konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet under de senaste tre åren, och

3. kontohavaren inte har kommunicerat med det rapporteringsskyldiga finansiella institutet angående kontot eller något annat av sina konton hos det institutet under de senaste sex åren.

5 kap.

5 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 4 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en fysisk person i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet även har ett eller flera befintliga konton.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 4 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en fysisk person i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om

1. kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet i Sverige även har ett eller flera befintliga konton,

2. det nya och de befintliga kontonas balanser eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.,

3. det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism avseende det nya kontot genom att förlita sig på åtgärder som vidtagits avseende det eller de befintliga konton som avses i 1, och

4. öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade

kunduppgifter av andra skäl än att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska uppfylla kraven enligt denna lag.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 4 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 4 kap. med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket.

6 kap.

3 §

För att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande om detta från kontohavaren. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas, om det utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren är

1. en aktiv icke-finansiell enhet, eller
2. ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som avses i 2 kap. 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen.

7 kap.

3 §

För att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande om detta från kontohavaren. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas, om det utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren är

1. en aktiv icke-finansiell enhet, eller
2. ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som avses i 2 kap. 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i den staten eller

5 §

Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter det att granskningen enligt 1–4 §§ har genomförts får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande eller annan dokumentation med avseende på kontot är oriktig eller inte tillförlitlig, ska *enheten* på nytt genomföra granskningen enligt 1–4 §§. Om något annat inte anges i 2 kap. 20 § är kontot ett rapporteringspliktigt konto om det därefter fortfarande finns skäl att anta att intygande eller annan dokumentation är oriktig eller otillförlitlig.

Om informationen i första stycket avser information för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska den anses vara en sådan enhet, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte får ett intygande eller annan dokumentation som tyder på att så inte är fallet.

6 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 6 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en enhet i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet även har ett eller flera befintliga konton.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 6 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en enhet i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om

1. kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet *i Sverige* även har ett eller flera befintliga konton,

2. *det nya och de befintliga kontonas balanser eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.,*

3. *det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism avseende det nya kontot genom att förlita sig på åtgärder som vidtagits avseende det eller de befintliga konton som avses i 1, och*

4. öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska uppfylla kraven enligt denna lag.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 6 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 6 kap. 2–5 §§ med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket.

8 kap.

5 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som ett konto som inte är rapporteringspliktigt fram till dess att ett belopp ska betalas ut till *försäkringstagaren* eller förmånstagaren om andelen uppfyller samtliga följande krav:

1. Andelen är i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som är ställt till en arbetsgivare och täcker minst 25 *försäkringstagare som är anställda hos arbetsgivaren.*

2. De *anställda försäkringstagarna* har rätt att erhålla *kontantvärdet* som är kopplat till deras andel och att ange förmånstagare för den förmån som ska betalas ut vid den anställdes död.

3. Det sammanlagda belopp som ska betalas till den *anställda*

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som ett konto som inte är rapporteringspliktigt fram till dess att ett belopp ska betalas ut till *den anställde, innehavaren av försäkringsbevis* eller förmånstagaren om andelen uppfyller samtliga följande krav:

1. Andelen är i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som är ställt till en arbetsgivare *eller annan gruppföreträdare* och täcker minst 25 *anställda eller innehavare av försäkringsbevis.*

2. De *anställda eller innehavarna av försäkringsbevis* har rätt att erhålla *kontraktsvärdet* som är kopplat till deras andel och att ange förmånstagare för den förmån som ska betalas ut vid den anställdes *eller innehavarens av försäkringsbevis* död.

3. Det sammanlagda belopp som ska betalas till den *anställda,*

försäkringstagaren eller *förmåns-* *innehavaren av försäkringsbevis* Bilaga 1
tagaren med anledning av andelen eller *förmånstagaren* med
överstiger inte 1 000 000 US- *anledning av andelen* överstiger
dollar. *inte 1 000 000 US-* *dollar.*

Vid tillämpning av första stycket avses med grupp-försäkringsavtal med kontantvärde ett försäkringsavtal med kontantvärde

1. som täcker fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp, och

2. avseende vilket det för varje medlem i gruppen eller kategori av medlemmar inom gruppen betalas en premie som fastställs utan hänsyn till medlemmarnas personliga hälsförhållanden annat än ålder, kön och rökvanor.

Vid tillämpning av första stycket avses med grupplivränteavtal ett livränteavtal i vilket rättighetsinnehavarna är fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.

2. Lagen tillämpas i fråga om 1 kap. 2 §, 2 kap. 1, 18 a och 22 §§, 3 kap. 1, 2 och 11 §§, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3 och 5 §§ samt 8 kap. 5 § första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016 och i övrigt på uppgifter som avser kalenderåret 2017.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs att 3–5 §§ lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Skatteverket ska underrätta en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i den andra staten eller jurisdiktionen eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter.

Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelserna.

Föreslagen lydelse

3 §

Skatteverket ska underrätta en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet *med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014* om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i den andra staten eller jurisdiktionen eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter.

4 §

Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet *med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014* underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder

som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelserna.

5 §

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i dess lydelse den 9 december 2014 och upplysningar som avses i det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i dess lydelse den 9 december 2014, gäller, utöver vad som sägs i första stycket, även 20-23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i dess lydelse den 9 december 2014, gäller 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.

Förslag till lag om ändring i lagen (2016:67) om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna i lagen (2016:67) om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2. Bestämmelserna i 2 kap. 11 § tredje stycket tillämpas första gången i fråga om kalenderåret 2016.

2. Bestämmelserna i 2 kap. 11 § fjärde stycket tillämpas första gången i fråga om kalenderåret 2016.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden inkommit från Kammarrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Datainspektionen, Pensionsmyndigheten, Finansinspektionen, Skatteverket, Kammarkollegiet, Juridiska fakulteten vid Uppsala universitet, Regelrådet, Euroclear Sweden AB, Finansbolagens Förening, Fondbolagens förening, Näringslivets regelnämnd, Svenska Bankföreningen, Svensk Försäkring, Svenskt Näringsliv och Tjänstepensionsförbundet.

Aktiespararna, Företagarna, Konsumenternas Bank- och finansbyrå, Nasdaq OMX Stockholm AB, Nasdaq OMX Clearing AB, Nordic Growth Market NGM, Näringslivets skattedelegation, Sparbankernas riksförbund, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska försäkringsförmedlars förening, Svenska riskkapitalföreningen (SVCA) och Utländska försäkringsbolags förening har inte yttrat sig eller har angett att de avstår från att yttra sig.